

II

(Icke-lagstiftningsakter)

BESLUT

RÅDETS BESLUT (EU) 2015/2367

av den 30 november 2015

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i den gemensamma veterinärkommitté som inrättats genom avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om handel med jordbruksprodukter i fråga om beslut nr 1/2015 om ändring av tilläggen 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10 och 11 till bilaga 11

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207.4 jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om handel med jordbruksprodukter ⁽¹⁾ (nedan kallat *jordbruksavtalet*) trädde i kraft den 1 juni 2002.
- (2) Enligt artikel 19.1 i bilaga 11 till jordbruksavtalet har den gemensamma veterinärkommittén (nedan kallad *gemensamma veterinärkommittén*) till uppgift att behandla de frågor som uppstår i samband med den bilagan och dess tillämpning och ansvara för de uppgifter som kommittén tilldelas i bilagan. Enligt artikel 19.3 i den bilagan får gemensamma veterinärkommittén ändra tilläggen därtill, bland annat för att anpassa och uppdatera dem.
- (3) I artikel 5.2 första stycket i rådets och kommissionens beslut 2002/309/EG, Euratom ⁽²⁾ fastställs att Europeiska unionens ståndpunkt i gemensamma veterinärkommittén ska antas av rådet på förslag av kommissionen.
- (4) Europeiska unionen bör fatta beslut om den ståndpunkt som ska intas i gemensamma veterinärkommittén när det gäller antagande av nödvändiga ändringar.
- (5) Beslut nr 1/2015 av den gemensamma veterinärkommitté som inrättats genom jordbruksavtalet (nedan kallat *beslut nr 1/2015 av gemensamma veterinärkommittén*) bör träda i kraft samma dag som det antas.
- (6) För att det ska gå att undvika brott mot gällande och välfungerande praxis och säkerställa en rättslig kontinuitet utan förutsebara negativa konsekvenser bör det i beslut nr 1/2015 av gemensamma veterinärkommittén föreskrivas om en retroaktiv tillämpning av det beslutet med verkan från och med den 1 januari 2015.

⁽¹⁾ EGT L 114, 30.4.2002, s. 132.

⁽²⁾ 2002/309/EG, Euratom: Rådets och, i fråga om avtalet om vetenskapligt och tekniskt samarbete, kommissionens beslut av den 4 april 2002 om ingående av sju avtal med Schweiziska edsförbundet (EGT L 114, 30.4.2002, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar inom den gemensamma veterinärkommitté som inrättats genom artikel 19.1 i bilaga 11 till jordbruksavtalet om ändring av tilläggen 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10 och 11 till bilaga 11 grundar sig på gemensamma veterinärkommitténs förslag till beslut, som bifogas det här beslutet.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 30 november 2015.

På rådets vägnar
É. SCHNEIDER
Ordförande

UTKAST TILL

**BESLUT nr 1/2015 AV DEN GEMENSAMMA VETERINÄRKOMMITTÉ SOM INRÄTTATS GENOM AVTALET
MELLAN EUROPEISKA GEMENSKAPEN OCH SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDET OM HANDEL MED
JORDBRUKSPRODUKTER****av den****om ändring av tilläggen 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10 och 11 till bilaga 11 till jordbruksavtalet**

GEMENSAMMA VETERINÄRKOMMITTÉN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om handel med jordbruksprodukter ⁽¹⁾, särskilt artikel 19.3 i bilaga 11, och

av följande skäl:

- (1) Avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om handel med jordbruksprodukter (nedan kallat *jordbruksavtalet*) trädde i kraft den 1 juni 2002.
- (2) Enligt artikel 19.1 i bilaga 11 till jordbruksavtalet har den gemensamma veterinärkommitté som inrättats genom jordbruksavtalet (nedan kallad *gemensamma veterinärkommittén*) till uppgift att behandla de frågor som uppstår i samband med den bilagan och dess tillämpning och ska ansvara för de uppgifter som den ska tilldelas i bilagan. Enligt artikel 19.3 i den bilagan får gemensamma veterinärkommittén ändra tilläggen därtill, bland annat för att anpassa och uppdatera dem.
- (3) Genom gemensamma veterinärkommitténs beslut nr 2/2003 ⁽²⁾ ändrades tilläggen 1, 2, 3, 4, 5, 6 och 11 till bilaga 11 till jordbruksavtalet för första gången.
- (4) Genom gemensamma veterinärkommitténs beslut nr 1/2013 ⁽³⁾ ändrades senast tilläggen 1, 2, 3, 5, 6 och 10 till bilaga 11 till jordbruksavtalet.
- (5) Genom gemensamma veterinärkommitténs beslut nr 1/2013 har flera av Europeiska unionens och Schweiz lagstadgade bestämmelser ändrats eller uppdaterats sedan den senaste ändringen av tilläggen 1, 2, 3, 5, 6 och 10 till bilaga 11 till jordbruksavtalet. Med hänsyn till ändringarnas omfattning har hänvisningarna till lagstiftningen uppdaterats.
- (6) Den schweiziska federala veterinärmyndigheten flyttades den 1 januari 2013 till det federala inrikesministeriet och gick samman med enheten för livsmedelssäkerhet, som ingår i schweiziska hälsovårdsmyndigheten, för att bilda en ny myndighet den 1 januari 2014. Den nya myndigheten benämns *l'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires* (Federala myndigheten för livsmedelssäkerhet och veterinära angelägenheter). Efter samgåendet har det varit nödvändigt att ändra flera lagtexter.
- (7) Schweiz har förelagt gemensamma veterinärkommittén en plan med uppgifter om de åtgärder som landet planerar att vidta för godkännandet av inrättningarna i enlighet med artikel 3 i rådets direktiv 2009/158/EG ⁽⁴⁾. Enligt jordbruksavtalet har gemensamma veterinärkommittén behörighet att godkänna planen.
- (8) Schweiz har fram till den 31 december 2014 möjlighet att tillämpa undantaget från trikinundersökningen när det gäller slaktkroppar och kött av tamsvin som är avsedda för gödning och för slakt på småskaliga slakterier. Dessa slaktkroppar och detta kött samt köttprodukter som härrör från dem är försedda med ett särskilt kontrollmärke och

⁽¹⁾ EGT L 114, 30.4.2002, s. 132.

⁽²⁾ Beslut nr 2/2003 av den gemensamma veterinärkommitté som inrättats genom avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om handel med jordbruksprodukter av den 25 november 2003 om ändring av tilläggen 1, 2, 3, 4, 5, 6 och 11 till bilaga 11 till avtalet (2004/78/EG) (EUT L 23, 28.1.2004, s. 27).

⁽³⁾ Beslut nr 1/2013 av den gemensamma veterinärkommitté som inrättats genom avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om handel med jordbruksprodukter av den 22 februari 2013 om ändring av tilläggen 1, 2, 3, 5, 6 och 10 till bilaga 11 till avtalet (2013/479/EU) (EUT L 264, 5.10.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2009/158/EG av den 30 november 2009 om djurhälsovillkor för handel inom gemenskapen med och för import från tredjeland av fjäderfä och kläckägg (EUT L 343, 22.12.2009, s. 74).

Schweiz får enligt bestämmelserna i artikel 9a i det federala inrikesministeriets förordning av den 23 november 2005 om animaliska livsmedel (RS 817.022.108) inte bedriva handel med Europeiska unionens medlemsstater med dessa produkter. I kommissionens förordning (EU) nr 216/2014 ⁽¹⁾ ändras de särskilda bestämmelserna för offentlig kontroll av trikiner i kött och det blir tillåtet att senarelägga tillämpningen av vissa bestämmelser. För att möjliggöra en gradvis anpassning av aktuell schweizisk praxis är det önskvärt att förlänga tillämpningen av undantaget från trikinundersökningen fram till den 31 december 2016.

(9) I syfte att undvika ett avbrott i den befintliga och välfungerande tillämpningen och för att säkerställa rättslig kontinuitet utan förutsebara negativa konsekvenser är det lämpligt att detta beslut tillämpas retroaktivt med verkan från och med den 1 januari 2015.

(10) Detta beslut bör träda i kraft samma dag som det antas.

(11) Tilläggen 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10 och 11 till bilaga 11 till jordbruksavtalet bör ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tilläggen 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10 och 11 till bilaga 11 till jordbruksavtalet ska ändras i enlighet med bilagorna I–IX till detta beslut.

Artikel 2

Den plan som Schweiz har lämnat in med uppgifter om de åtgärder som landet planerar att vidta för godkännandet av inrättningarna i enlighet med artikel 3 i direktiv 2009/158/EG anses uppfylla kraven i det direktivet.

Artikel 3

Detta beslut, som har upprättats i två exemplar, ska undertecknas av de båda ordförandena eller andra personer med befogenhet att agera å avtalsparternas vägnar.

Artikel 4

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Det ska tillämpas retroaktivt med verkan från och med den 1 januari 2015.

Utfärdat i Bern den

På Schweiziska edsförbundet vägnar

På Europeiska unionens vägnar

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 216/2014 av den 7 mars 2014 om ändring av förordning (EG) nr 2075/2005 om fastställande av särskilda bestämmelser för offentlig kontroll av trikiner i kött (EUT L 69, 8.3.2014, s. 85).

BILAGA I

Tillägg 1 till bilaga 11 till jordbruksavtalet ska ersättas med följande:

"Tillägg 1

Bekämpningsåtgärder/Anmälan av sjukdomar

I. Mul- och klövsjuka

A. LAGSTIFTNING (*)

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse före den 31 december 2014.

Europeiska unionen	Schweiz
Rådets direktiv 2003/85/EG av den 29 september 2003 om gemenskapsåtgärder för bekämpning av mul- och klövsjuka, om upphävande av direktiv 85/511/EEG och besluten 89/531/EEG och 91/665/EEG samt om ändring av direktiv 92/46/EEG (EUT L 306, 22.11.2003, s. 1).	1. Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE; RS 916.40), särskilt artiklarna 1–10b (syftena med bekämpningen, åtgärder mot mycket smittsamma epizootier) och 57 (tekniska tillämpningsföreskrifter, internationellt samarbete). 2. Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401), särskilt artiklarna 2 (mycket smittsamma epizootier), 49 (hantering av mikroorganismer som framkallar sjukdomar hos djur), 73 och 74 (rengöring, desinfektion, sanering med avseende på skadedjur och parasiter), 77–98 (gemensamma bestämmelser för mycket smittsamma epizootier) samt 99–103 (särskilda åtgärder för bekämpning av mul- och klövsjuka). 3. Förordning av den 28 juni 2000 om organisationen av det federala inrikesministeriet <i>Département fédéral de l'intérieur</i> (Org DFI, RS 172.212.1), särskilt artikel 12 (referenslaboratorium, registrering, kontroll och tillhållande av vaccin mot mul- och klövsjuka).

B. GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

1. Kommissionen och *l'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires* ska anmäla planerade nödvacciner till varandra. I mycket akuta situationer får dock anmälan gälla ett redan fattat beslut och formerna för genomförandet av det. I samtliga fall ska samråd ske så snart som möjligt inom gemensamma veterinärkommittén.
2. I enlighet med artikel 97 i epizootiförordningen har Schweiz upprättat en beredskapsplan, som offentliggjorts på webbplatsen för *l'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires*.
3. Gemensamt referenslaboratorium för diagnos av mul- och klövsjukesvirus ska vara *The Pirbright Institute, Pirbright Laboratory, Ash Road, Pirbright, Surrey, GU24 0NF, United Kingdom*. Schweiz ska stå för sin del av kostnaderna för den verksamhet som följer av detta beslut. Laboratoriet ska ha de uppgifter och åligganden som fastställs i bilaga XVI till direktiv 2003/85/EG.

II. Klassisk svinpest

A. LAGSTIFTNING (*)

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse före den 31 december 2014.

Europeiska unionen	Schweiz
Rådets direktiv 2001/89/EG av den 23 oktober 2001 om gemenskapsåtgärder för bekämpning av klassisk svinpest (EGT L 316, 1.12.2001, s. 5).	1. Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE; RS 916.40), särskilt artiklarna 1–10b (syftena med bekämpningen, åtgärder mot mycket smittsamma epizootier) samt 57 (tekniska tillämpningsföreskrifter, internationellt samarbete). 2. Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401), särskilt artiklarna 2 (mycket smittsamma epizootier), 40 och 47 (bortskaffande av animaliska biprodukter), 49 (hantering av mikroorganismer som framkallar sjukdomar hos djur), 73 och 74 (rengöring, desinfektion, sanering med avseende på skadedjur och parasiter), 77–98 (gemensamma bestämmelser för mycket smittsamma epizootier) samt 116–121 (konstaterande av svinpest vid slakt, särskilda åtgärder för bekämpning av svinpest). 3. Förordningen av den 28 juni 2000 om organisationen av det federala inrikesministeriet <i>Département fédéral de l'intérieur</i> (Org DFI; RS 172.212.1), särskilt artikel 12 (referenslaboratorium). 4. Förordningen av den 25 maj 2011 om bortskaffande av animaliska biprodukter (OESPA; RS 916.441.22).

B. GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

1. Kommissionen och l'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires ska anmäla planerade nödvaccineringar till varandra. Samråd ska ske så snart som möjligt inom gemensamma veterinärkommittén.
2. l'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires frågor ska när så krävs och med tillämpning av artikel 117.5 i epizootiförordningen utfärda tekniska tillämpningsföreskrifter för märkning och behandling av kött från skydds- och övervakningszoner.
3. Med tillämpning av artikel 121 i epizootiförordningen har Schweiz upprättat en plan för utrotning av klassisk svinpest hos viltlevande svin enligt artiklarna 15 och 16 i direktiv 2001/89/EG.
4. Med tillämpning av artikel 97 i epizootiförordningen har Schweiz upprättat en beredskapsplan, som offentliggjorts på webbplatsen för l'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires.
5. Gemensamma veterinärkommittén ska ansvara för inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 21 i direktiv 2001/89/EG och artikel 57 i den schweiziska epizootilagen.
6. Om så krävs ska l'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires, med tillämpning av artikel 89.2 i epizootiförordningen, utfärda tekniska tillämpningsföreskrifter för den serologiska kontrollen av svin i skydds- och övervakningszoner i enlighet med kapitel IV i bilagan till kommissionens beslut 2002/106/EG (*).
7. Det gemensamma referenslaboratoriet för klassisk svinpest ska vara *Institut für Virologie der Tierärztlichen Hochschule Hannover, 15 Bünteweg 17, 30559, Hannover, Deutschland*. Schweiz ska stå för sin del av kostnaderna för den verksamhet som följer av detta beslut. Laboratoriet ska ha de uppgifter och åligganden som fastställs i bilaga IV till direktiv 2001/89/EG.

(*) Kommissionens beslut 2002/106/EG av den 1 februari 2002 om godkännande av en diagnostikhandbok innehållande diagnostiska förfaranden, provtagningsmetoder och kriterier för utvärdering av laboratorietester för bekräftande av klassisk svinpest (EGT L 39, 9.2.2002, s. 71).

III. Afrikansk svinpest

A. LAGSTIFTNING (*)

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse före den 31 december 2014.

Europeiska unionen	Schweiz
Rådets direktiv 2002/60/EG av den 27 juni 2002 om särskilda bestämmelser för bekämpning av afrikansk svinpest och om ändring av direktiv 92/119/EEG beträffande Teschensjuka och afrikansk svinpest (EGT L 192, 20.7.2002, s. 27).	1. Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE; RS 916.40), särskilt artiklarna 1–10b (syftena med bekämpningen, åtgärder mot mycket smittsamma epizootier) och 57 (tekniska tillämpningsföreskrifter, internationellt samarbete). 2. Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401), särskilt artiklarna 2 (mycket smittsamma epizootier), 40 och 47 (bortskaffande av animaliska biprodukter), 49 (hantering av mikroorganismer som framkallar sjukdomar hos djur), 73 och 74 (rengöring och desinfektion), 77–98 (gemensamma bestämmelser för mycket smittsamma epizootier) samt 116–121 (konstaterande av svinpest vid slakt, särskilda åtgärder för bekämpning av svinpest). 3. Förordningen av den 28 juni 2000 om organisationen av det federala inrikesministeriet <i>Département fédéral de l'intérieur</i> (Org DFI; RS 172.212.1), särskilt artikel 12 (referenslaboratorium). 4. Förordningen av den 25 maj 2011 om bortskaffande av animaliska biprodukter (OESPA; RS 916.441.22).

B. GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

1. Europeiska unionens referenslaboratorium för afrikansk svinpest ska vara *Centro de Investigación en Sanidad Animal, 28130 Valdeolmos, Madrid, España*. Schweiz ska stå för sin del av kostnaderna för den verksamhet som följer av detta beslut. Laboratoriet ska ha de uppgifter och åligganden som fastställs i bilaga V till direktiv 2002/60/EG.
2. Med tillämpning av artikel 97 i epizootiförordningen har Schweiz upprättat en beredskapsplan, som offentliggjorts på webbplatsen för l'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires.
3. Om så krävs ska l'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires, med tillämpning av artikel 89.2 i epizootiförordningen, utfärda tekniska tillämpningsföreskrifter i överensstämmelse med bestämmelserna i kommissionens beslut 2003/422/EG (*) när det gäller diagnostiska metoder för afrikansk svinpest.
4. Gemensamma veterinärkommittén ska ansvara för inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 20 i direktiv 2002/60/EG och artikel 57 i den schweiziska epizootilagen.

(*) Kommissionens beslut 2003/422/EG av den 26 maj 2003 om godkännande av en diagnostikhandbok för afrikansk svinpest (EUT L 143, 11.6.2003, s. 35).

IV. Afrikansk hästpest

A. LAGSTIFTNING (*)

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse före den 31 december 2014.

Europeiska unionen	Schweiz
Rådets direktiv 92/35/EEG av den 29 april 1992 om kontrollregler och åtgärder för bekämpning av afrikansk hästpest (EGT L 157, 10.6.1992, s. 19).	1. Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE; RS 916.40), särskilt artiklarna 1–10b (syftena med bekämpningen, åtgärder mot mycket smittsamma epizootier) samt 57 (tekniska tillämpningsföreskrifter, internationellt samarbete). 2. Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401), särskilt artiklarna 2 (mycket smittsamma epizootier), 49 (hantering av mikroorganismer som framkallar sjukdomar hos djur), 73 och 74 (rengöring, desinfektion, sanering med avseende på skadedjur och parasiter), 77–98 (gemensamma bestämmelser för mycket smittsamma epizootier) samt 112–112f (särskilda åtgärder för bekämpning av afrikansk hästpest). 3. Förordningen av den 28 juni 2000 om organisationen av det federala inrikesministeriet <i>Département fédéral de l'intérieur</i> (Org DFI; RS 172.212.1), särskilt artikel 12 (referenslaboratorium). 4. Förordningen av den 25 maj 2011 om bortskaffande av animaliska biprodukter (OESPA; RS 916.441.22).

B. GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

1. Om en synnerligen allvarlig epizooti utvecklas i Schweiz, ska gemensamma veterinärkommittén sammankallas för att undersöka situationen. De behöriga schweiziska myndigheterna förbinder sig att vidta nödvändiga åtgärder mot bakgrund av resultaten av denna undersökning.
2. Det gemensamma referenslaboratoriet för afrikansk hästpest ska vara *Laboratorio de Sanidad y Producción Animal, Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación, 28110 Algete, Madrid, España*. Schweiz ska stå för sin del av kostnaderna för den verksamhet som följer av detta beslut. Laboratoriet ska ha de uppgifter och åligganden som fastställs i bilaga III till direktiv 92/35/EEG.
3. Gemensamma veterinärkommittén ska ansvara för inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 16 i direktiv 92/35/EEG och artikel 57 i den schweiziska epizootilagen.
4. I enlighet med artikel 97 i epizootiförordningen har Schweiz upprättat en beredskapsplan, som offentliggjorts på webbplatsen för l'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires.

V. Fågelinfluensa

A. LAGSTIFTNING (*)

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse före den 31 december 2014.

Europeiska unionen	Schweiz
Rådets direktiv 2005/94/EG av den 20 december 2005 om gemenskapsåtgärder för bekämpning av aviär influensa och om upphävande av direktiv 92/40/EEG (EUT L 10, 14.1.2006, s. 16).	1. Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE; RS 916.40), särskilt artiklarna 1–10b (syftena med bekämpningen, åtgärder mot mycket smittsamma epizootier) och 57 (tekniska tillämpningsföreskrifter, internationellt samarbete). 2. Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401), särskilt artiklarna 2 (mycket smittsamma epizootier), 49 (hantering av mikroorganismer som framkallar sjukdomar hos djur), 73 och 74 (rengöring, desinfektion, sanering med avseende på skadedjur och parasiter), 77–98 (gemensamma bestämmelser för mycket smittsamma epizootier) samt 122–122f (särskilda åtgärder i fråga om fågelinfluensa). 3. Förordningen av den 28 juni 2000 om organisationen av det federala inrikesministeriet <i>Département fédéral de l'intérieur</i> (Org DFI; RS 172.212.1), särskilt artikel 12 (referenslaboratorium).

B. GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

1. Europeiska unionens referenslaboratorium för fågelinfluensa ska vara *Animal Health and Veterinary Laboratory Agency AHVLA Corporate Headquarters (Weybridge), Woodham Lane, New Haw, Addlestone, Surrey, KT15 3NB, United Kingdom*. Schweiz ska stå för sin del av kostnaderna för den verksamhet som följer av detta beslut. Laboratoriet ska ha de funktioner och uppgifter som fastställs i punkt 2 i bilaga VII till direktiv 2005/94/EG.
2. I enlighet med artikel 97 i epizootiförordningen har Schweiz upprättat en beredskapsplan, som offentliggjorts på webbplatsen för l'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires.
3. Gemensamma veterinärkommittén ska ansvara för inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 60 i direktiv 2005/94/EG och artikel 57 i den schweiziska epizootilagen.

VI. Newcastlesjukan

A. LAGSTIFTNING (*)

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse före den 31 december 2014.

Europeiska unionen	Schweiz
Rådets direktiv 92/66/EEG av den 14 juli 1992 om införande av gemenskapsåtgärder för bekämpning av Newcastlejkan (EGT L 260, 5.9.1992, s. 1).	1. Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE; RS 916.40), särskilt artiklarna 1–10b (syftena med bekämpningen, åtgärder mot mycket smittsamma epizootier) och 57 (tekniska tillämpningsföreskrifter, internationellt samarbete). 2. Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (LFE; RS 916.401), särskilt artiklarna 2 (starkt smittsamma epizootier), 40 och 47 (bortskaffande av animaliska biprodukter), 49 (hantering av mikroorganismer som framkallar sjukdomar hos djur), 73 och 74 (rengöring, desinfektion och sanering med avseende på skadedjur och parasiter), 77–98 (gemensamma bestämmelser för starkt smittsamma epizootier) samt 123–125 (särskilda åtgärder i fråga om Newcastlejkan). 3. Förordningen av den 28 juni 2000 om organisationen av det federala inrikesministeriet <i>Département fédéral de l'intérieur</i> (Org DFI; RS 172.212.1), särskilt artikel 12 (referenslaboratorium). 4. Förordningen av den 25 maj 2011 om bortskaffande av animaliska biprodukter (OESPA; RS 916.441.22).

B. GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

1. Europeiska unionens referenslaboratorium för Newcastlejkan är *Animal Health and Veterinary Laboratory Agency AHVLA Corporate Headquarters (Weybridge), Woodham Lane, New Haw, Addlestone, Surrey, KT15 3NB, United Kingdom*. Schweiz ska stå för sin del av kostnaderna för den verksamhet som följer av detta beslut. Laboratoriet ska ha de uppgifter och åligganden som fastställs i bilaga V till direktiv 92/66/EEG.
2. Med tillämpning av artikel 97 i epizootiförordningen har Schweiz upprättat en beredskapsplan, som offentliggjorts på webbplatsen för l'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires.
3. Gemensamma veterinärkommittén ska svara för de upplysningar som avses i artiklarna 17 och 19 i direktiv 92/66/EEG.
4. Gemensamma veterinärkommittén ska ansvara för inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 22 i direktiv 92/66/EEG och artikel 57 i den schweiziska epizootilagen.

VII. Sjukdomar hos fiskar och blötdjur

A. LAGSTIFTNING (*)

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse före den 31 december 2014.

Europeiska unionen	Schweiz
Rådets direktiv 2006/88/EG av den 24 oktober 2006 om djurhälsokrav för djur och produkter från vattenbruk och om förebyggande och bekämpning av vissa sjukdomar hos vattenlevande djur (EUT L 328, 24.11.2006, s. 14).	1. Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE; RS 916.40), särskilt artiklarna 1–10 (åtgärder mot epizootier) samt 57 (tekniska tillämpningsföreskrifter, internationellt samarbete). 2. Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401), särskilt artiklarna 3–5 (epizootier som omfattas av förordningen), 21–23 (registrering av vattenbruksodlingar, kontroll av personalen och andra skyldigheter, kontroller av djurens hälsa), 61 (skyldigheter för innehavare av fiskerättigheter och för fiskerikontrollorganen), 62–76 (allmänna bekämpningsåtgärder) och 277–290 (gemensamma och särskilda åtgärder i fråga om fisksjukdomar, diagnoslaboratorium).

B. GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

1. Odling av platta ostron förekommer för närvarande inte i Schweiz. Om bonamiosis eller marteilios skulle uppträda, förbinder sig l'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires att, med stöd av artikel 57 i den schweiziska epizootilagen, vidta de nödåtgärder som krävs enligt unionslagstiftningen.
2. För att bekämpa sjukdomar hos fiskar och blötdjur tillämpar Schweiz epizootiförordningen, särskilt artiklarna 61 (skyldigheter för innehavare av fiskerättigheter och för fiskerikontrollorganen), 62–76 (allmänna bekämpningsåtgärder), 277–290 (särskilda åtgärder i fråga om sjukdomar hos vattenlevande djur, diagnoslaboratorium) och 291 (epizootier som ska övervakas).
3. Europeiska unionens referenslaboratorium för kräftdjurssjukdomar ska vara *Centre for Environment, Fisheries & Aquaculture Science (CEFAS), Weymouth Laboratory, United Kingdom*. Europeiska unionens referenslaboratorium för fisksjukdomar ska vara *Veterinærinstituttet, Danmarks Tekniske Universitet, Høngøvej 2, 8200 Århus, Danmark*. Europeiska unionens referenslaboratorium för sjukdomar hos blötdjur ska vara *Laboratoire IFREMER, BP 133, 17390 La Tremblade, France*. Schweiz ska stå för sin del av kostnaderna för den verksamhet som följer av dessa beslut. Laboratorierna ska ha de funktioner och uppgifter som fastställs i del I i bilaga VI till direktiv 2006/88/EG.
4. Gemensamma veterinärkommittén ska ansvara för inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 58 i direktiv 2006/88/EG och artikel 57 i den schweiziska epizootilagen.

VIII. Transmissibel spongiform encefalopati (TSE)

A. LAGSTIFTNING (*)

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse före den 31 december 2014.

Europeiska unionen	Schweiz
Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati (EGT L 147, 31.5.2001, s. 1).	1. Djurskyddsförordningen av den 23 april 2008 (OPAn; RS 455.1), särskilt artikel 184 (bedövningsmetoder). 2. Förordning av den 18 april 2007 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE; RS 916.443.10). 3. Lag av den 9 oktober 1992 om livsmedel och bruksföremål (LDAL; RS 817.0), särskilt artiklarna 24 (inspektion och provtagning) och 40 (livsmedelskontroll). 4. Det federala inrikesministeriets förordning den 23 november 2005 om livsmedel av animaliskt ursprung (RS 817.022.108), särskilt artiklarna 4 och 7 (slaktkroppsdelar som det är förbjudet att använda). 5. Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401), särskilt artiklarna 6 (definitioner och förkortningar), 34 (konkreta bevis), 61 (anmälningsplikt), 130 (övervakning av den schweiziska besättningen), 175–181 (transmissibel spongiform encefalopati), 297 (genomförande inom landet), 301 (delstatsveterinärens uppgifter), 302 (officiella veterinärer) och 312 (diagnostiska laboratorier). 6. Förordning utfärdad av det federala ministeriet för ekonomi, utbildning och forskning den 26 oktober 2011 om boken om djurfoder (OLALA; RS 916.307.1), särskilt artikel 21 (tolerans, provtagning, analysmetoder och transporter), bilaga 1.2, punkt 15 (produkter från landlevande djur), punkt 16 (fiskar, andra vattenlevande djur, deras produkter och biprodukter) och bilaga 4.1 (ämnen vars införande och användning är begränsad eller förbjuden). 7. Förordning av den 25 maj 2011 om bortskaffande av animaliska biprodukter (OESPA; RS 916.441.22).

B. GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

1. Europeiska unionens referenslaboratorium för transmissibla spongiforma encefalopatier (TSE) ska vara *Animal Health and Veterinary Laboratory Agency AHVLA Corporate Headquarters* (Weybridge), Woodham Lane, New Haw, Addlestone, Surrey, KT15 3NB, United Kingdom. Schweiz ska stå för sin del av kostnaderna för den verksamhet som följer av detta beslut. Laboratoriet ska ha de uppgifter och åligganden som fastställs i kapitel B i bilaga X till förordning (EG) nr 999/2001.
2. I enlighet med artikel 57 i epizootiförordningen har Schweiz upprättat en beredskapsplan för genomförande av åtgärder för bekämpning av TSE.
3. I enlighet med artikel 12 i förordning (EG) nr 999/2001 ska alla djur i Europeiska unionens medlemsstater som misstänks vara smittade med TSE vara föremål för officiella restriktioner vad avser förflyttning i avvaktan på att resultaten av den behöriga myndighetens kliniska och epidemiologiska undersökning blir tillgängliga, eller avlivas för laboratorieundersökning under officiell kontroll.

I enlighet med artiklarna 179b och 180a i epizootiförordningen ska Schweiz förbjuda slakt av djur som misstänks vara smittade av någon form av TSE. De misstänkta djuren ska avlivas på ett oblodigt sätt och förbrännas, och därefter ska hjärnan undersökas i det schweiziska referenslaboratoriet för TSE.

I enlighet med artikel 10 i epizootiförordningen ska Schweiz identifiera nötkreaturen med hjälp av ett enhetligt, tydligt och permanent identifikationssystem som gör det möjligt att spåra dem tillbaka till deras moderdjur och ursprungsbesättning och att konstatera att de inte är avkomor av honddjur som misstänks vara eller kor som är smittade av bovin spongiform encefalopati (BSE).

I enlighet med artikel 179c i epizootiförordningen ska Schweiz slakta djur som är smittade av BSE, senast i slutet av produktionsfasen, alla nötkreatur som fötts under perioden ett år före och ett år efter det smittade djuret och som under den tiden tillhört besättningen, liksom djur som är avkomor av kor med BSE och som fötts under de två år som föregått diagnosen.

4. I enlighet med artikel 180b i epizootiförordningen ska Schweiz avliva djur som är smittade av skrapie, deras mödrar, avkomor i rakt nedstigande led från smittade mödrar, liksom alla andra får och alla andra getter i besättningen med undantag för

— får som bär på minst en ARR-allel och som inte har någon VRQ-allel och

— djur som är yngre än 2 månader och som endast är avsedda för slakt. Huvudet och bukhålans organ på dessa djur ska bortskaffas i enlighet med bestämmelserna i förordningen om bortskaffande av animaliska biprodukter.

I undantagsfall, när det rör sig om raser med ett litet antal djur, kan man avstå från att avliva hela besättningen. I sådana fall ska besättningen ställas under officiell veterinärövervakning under två år, och under den tiden ska djuren genomgå en klinisk undersökning två gånger om året. Om några djur skulle avlivas under denna period, ska deras huvuden inklusive tonsillerna undersökas på det schweiziska referenslaboratoriet för TSE.

Dessa åtgärder ska ses över utifrån resultaten av övervakningen av djurens hälsa. Särskilt ska övervakningsperioden förlängas om ett nytt fall av sjukdomen skulle konstateras inom besättningen.

Om BSE bekräftas hos får eller getter förpliktar sig Schweiz att tillämpa de åtgärder som föreskrivs i bilaga VII till förordning (EG) nr 999/2001.

5. I enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 999/2001 förbjuder Europeiska unionens medlemsstater att djur inom animalieproduktionen som hålls, göds eller föds upp för produktion av livsmedel utfodras med bearbetat animaliskt protein. Europeiska unionens medlemsstater tillämpar också ett förbud mot utfodring av idisslare med animaliskt protein.

I enlighet med artikel 27 i förordningen om bortskaffande av animaliska biprodukter (OESPA) har Schweiz infört ett totalförbud mot att lantbruksdjur utfodras med animaliskt protein.

6. I enlighet med artikel 6 i förordning (EG) nr 999/2001 och med kapitel A i bilaga III till den förordningen ska varje medlemsstat i Europeiska unionen genomföra ett årligt övervakningsprogram för BSE. I detta program ska det ingå ett snabbtest för BSE som ska utföras på samtliga nötkreatur som är äldre än 24 månader och som nödslaktats, dött på gården eller befunnits vara sjuka vid kontroll före slakt samt på alla djur som är äldre än 30 månader och som slaktats för att användas som livsmedel.

De snabbtest för BSE som Schweiz använder förtecknas i kapitel C i bilaga X till förordning (EG) nr 999/2001.

I enlighet med artikel 176 i epizootiförordningen är det obligatoriskt för Schweiz att utföra snabbtest för BSE på samtliga nötkreatur som är äldre än 48 månader som har dött eller som avlivats i andra syften än slakt, förts till slakteriet för att de varit sjuka eller råkat ut för en olycka.

7. I enlighet med artikel 6 i förordning (EG) nr 999/2001 och med kapitel A i bilaga III till den förordningen ska varje medlemsstat i Europeiska unionen genomföra ett årligt övervakningsprogram för skrapie.

I enlighet med artikel 177 i epizootiförordningen har Schweiz infört ett övervakningsprogram för TSE hos får och getter som är äldre än tolv månader. Djur som nödslaktats, dött på gården eller befunnits vara sjuka vid besiktning före slakt samt djur som slaktats för att användas som livsmedel undersöktes under perioden juni 2004–juli 2005. Eftersom alla provsvar har visat sig vara negativa när det gäller BSE fortsätter man övervakningen via stickprov av kliniskt misstänkta djur, nödslaktade djur och djur som dött på gården.

Erkännandet av likheterna mellan lagstiftningarna när det gäller övervakning av TSE hos får och getter kommer att ses över inom gemensamma veterinärkommittén.

8. De uppgifter som avses i artikel 6 och i kapitel B i bilaga III samt i punkt 3.III i bilaga IV till förordning (EG) nr 999/2001 är gemensamma veterinärkommitténs ansvar.
9. Gemensamma veterinärkommittén ska ansvara för inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 21 i förordning (EG) nr 999/2001 och artikel 57 i den schweiziska epizootilagen.

C. KOMPLETTERANDE UPPGIFTER

1. Från och med den 1 januari 2003 och i enlighet med förordningen av den 10 november 2004 om beviljande av bidrag till kostnader för bortskaffande av animaliska biprodukter (RS 916.407) har Schweiz tillämpat ett ekonomiskt incitament för de gårdar där nötkreaturen föds och de slakterier där nötkreaturen slaktas om de respekterar de regler som gäller anmälan om förflyttning av djur i gällande lagstiftning.
2. I enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 999/2001 och med punkt 1 i bilaga XI till den förordningen ska varje medlemsstat i Europeiska unionen avlägsna och destruera specificerat riskmaterial.

I förteckningen över specificerat riskmaterial som ska avlägsnas från nötkreatur ingår skalle utom underkäke men med hjärna och ögon, ryggmärg från nötkreatur som är äldre än tolv månader, ryggrad utom svanskotor, hals-, bröst- och ländkotornas tagg- och tvärsnitt, den mediala korsbenskammen och korsbenets "vingar", men inklusive dorsaltrosganglier och ryggmärg från nötkreatur som är äldre än 24 månader, samt tonsiller, tarmar från tolvfingertarmen till rektum och tarmkäck från nötkreatur i alla åldrar.

I förteckningen över specificerat riskmaterial som ska avlägsnas från får och getter ingår skalle med hjärna och ögon, tonsiller och ryggmärg från djur som är äldre än tolv månader eller som har en permanent framtand som kommit fram genom tandköttet, samt mjälte och ileum från djur i alla åldrar.

I enlighet med artikel 179d i epizootiförordningen och artikel 4 i förordningen om livsmedel av animaliskt ursprung ska Schweiz se till att specificerat riskmaterial avlägsnas ur livsmedels- och foderkedjan. I förteckningen över specificerat riskmaterial som ska avlägsnas från nötkreatur anges särskilt ryggrad från djur som är äldre än 30 månader, tonsiller, tarmarna från tolvfingertarm till ändtarm och tarmkäck från djur i alla åldrar.

I enlighet med artikel 180c i epizootiförordningen och artikel 4 i förordningen om livsmedel av animaliskt ursprung ska Schweiz se till att specificerat riskmaterial avlägsnas ur livsmedels- och foderkedjan. I förteckningen över specificerat riskmaterial som ska avlägsnas från får och getter anges särskilt hjärnan, som lämnas kvar i skallen, ryggmärgen med hårda hjärnhinnan (dura mater), tonsillerna från djur som är äldre än tolv månader eller som har en permanent framtand som kommit fram genom tandköttet, samt mjälte och ileum från djur i alla åldrar.

3. I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 (*) och kommissionens förordning (EU) nr 142/2011 (**) fastställs hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel i medlemsstaterna i Europeiska unionen.

I enlighet med artikel 22 i förordningen om bortskaftande av animaliska biprodukter ska Schweiz bränna alla animaliska biprodukter av kategori 1, även specificerat riskmaterial och djur som dött på gården.

- (*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 av den 21 oktober 2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (förordning om animaliska biprodukter) (EUT L 300, 14.11.2009, s. 1.).
- (**) Kommissionens förordning (EU) nr 142/2011 av den 25 februari 2011 om genomförande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om genomförande av rådets direktiv 97/78/EG vad gäller vissa prover och produkter som enligt det direktivet är undantagna från veterinärkontroller vid gränsen (EUT L 54, 26.2.2011, s. 1).

IX. Blåtunga

A. LAGSTIFTNING (*)

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse före den 31 december 2014.

Europeiska unionen	Schweiz
Rådets direktiv 2000/75/EG av den 20 november 2000 om fastställande av särskilda bestämmelser om åtgärder för bekämpning och utrotning av bluetongue (EGT L 327, 22.12.2000, s. 74).	1. Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE; RS 916.40), särskilt artiklarna 1–10b (syftena med bekämpningen, åtgärder mot mycket smittsamma epizootier) och 57 (tekniska tillämpningsföreskrifter, internationellt samarbete). 2. Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401), särskilt artiklarna 2 (mycket smittsamma epizootier), 73 och 74 (rengöring, desinfektion, sanering med avseende på skadedjur och parasiter), 77–98 (gemensamma bestämmelser för mycket smittsamma epizootier) samt 239a–239h (särskilda åtgärder för bekämpning av blåtunga). 3. Förordningen av den 28 juni 2000 om organisationen av det federala inrikesministeriet <i>Département fédéral de l'intérieur</i> (Org DFI; RS 172.212.1), särskilt artikel 12 (referenslaboratorium).

B. GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

- Europeiska unionens referenslaboratorium för blåtunga ska vara *The Pirbright Institute, Pirbright Laboratory, Ash Road, Pirbright, Surrey, GU24 0NF, United Kingdom*. Schweiz ska stå för sin del av kostnaderna för den verksamhet som följer av detta beslut. Laboratoriet ska ha de uppgifter och åligganden som fastställs i kapitel B i bilaga II till direktiv 2000/75/EG.
- I enlighet med artikel 97 i epizootiförordningen har Schweiz upprättat en beredskapsplan, som offentliggjorts på webbplatsen för l'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires.
- Gemensamma veterinärkommittén ska ansvara för inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 17 i direktiv 2000/75/EG och artikel 57 i den schweiziska epizootilagen.

X. Zoonotiska sjukdomar

A. LAGSTIFTNING (*)

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse före den 31 december 2014.

Europeiska unionen	Schweiz
1. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2160/2003 av den 17 november 2003 om bekämpning av salmonella och vissa andra livsmedelsburna zoonotiska smittämnen (EUT L 325, 12.12.2003, s. 1). 2. Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/99/EG av den 17 november 2003 om övervakning av zoonoser och zoonotiska smittämnen, om ändring av rådets beslut 90/424/EEG och om upphävande av rådets direktiv 92/117/EEG (EUT L 325, 12.12.2003, s. 31).	1. Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE; RS 916.40). 2. Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401), särskilt artiklarna 291a–291e (särskilda bestämmelser för zoonotiska sjukdomar). 3. Federal lag av den 9 oktober 1992 om livsmedel och bruksföremål (LDAl; RS 817.0). 4. Förordning av den 23 november 2005 om livsmedel och bruksföremål (ODAlOU; RS 817.02). 5. Det federala inrikesministeriets hygienförordning av den 23 november 2005 (OHyg) (RS 817.024.1). 6. Federal lag av den 18 december 1970 om bekämpning av smittsamma sjukdomar hos människor (epidemilagen; RS 818.101). 7. Förordning av den 13 januari 1999 om anmälan av smittsamma sjukdomar hos människor (anmälningsförordningen; RS 818.141.1).

B. GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

1. Följande laboratorier ska vara Europeiska unionens referenslaboratorier:

— Europeiska unionens referenslaboratorium för analys och testning avseende zoonoser (salmonella):

Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)
3720 BA Bilthoven
Nederland

— Europeiska unionens referenslaboratorium för kontroll av marina biotoxiner:

Agencia Española de Seguridad Alimentaria (AES)
36200 Vigo
España

— Europeiska unionens referenslaboratorium för kontroll av bakteriell och viral kontamination av musslor:

The laboratory of the Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science (CEFAS) Weymouth
Dorset DT4 8UB
United Kingdom

- Europeiska unionens referenslaboratorium för *Listeria monocytogenes*:

AFSSA – Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)

94700 Maisons-Alfort

France

- Europeiska unionens referenslaboratorium för koagulaspositiva stafylokocker, inklusive *Staphylococcus aureus*:

AFSSA – Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)

94700 Maisons-Alfort

France

- Europeiska unionens referenslaboratorium för *Escherichia coli*, inklusive verotoxinproducerande *E. coli* (VTEC):

Istituto Superiore di Sanità (ISS)

00161 Roma

Italia

- Europeiska unionens referenslaboratorium för *Campylobacter*:

Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA)

751 89 Uppsala

Sverige

- Europeiska unionens referenslaboratorium för parasiter (särskilt *Trichinella*, *Echinococcus* och *Anisakis*)

Istituto Superiore di Sanità (ISS)

00161 Roma

Italia

- Europeiska unionens referenslaboratorium för antimikrobiell resistens:

Danmarks Fødevareforskning (DFVF)

1790 København V

Danmark

2. Schweiz ska stå för sin del av kostnaderna för den verksamhet som följer av dessa beslut. Laboratorierna ska ha de uppgifter och åligganden som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 (*).

3. Schweiz ska varje år i slutet av maj till kommissionen lämna en rapport över utvecklingen för och källorna till zoonoser, zoonotiska smittämnen och antimikrobiell resistens, som omfattar de uppgifter som samlats in enligt artiklarna 4, 7 och 8 i direktiv 2003/99/EG under föregående år. Denna rapport ska också innehålla de uppgifter som avses i artikel 3.2 b i förordning (EG) nr 2160/2003. Rapporten ska lämnas av kommissionen till Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet för offentliggörande av den sammanfattande rapporten över utvecklingen för och källorna till zoonoser, zoonotiska smittämnen och antimikrobiell resistens i europeiska unionen.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) Nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, 30.4.2004, s. 1).

XI. Övriga sjukdomar

A. LAGSTIFTNING (*)

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse före den 31 december 2014.

Europeiska unionen	Schweiz
Rådets direktiv 92/119/EEG av den 17 december 1992 om införande av allmänna gemenskapsåtgärder för bekämpning av vissa djursjukdomar och särskilda åtgärder mot vesikulär svinsjuka (EGT L 62, 15.3.1993, s. 69).	1. Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE; RS 916.40), särskilt artiklarna 1–10 (syftena med bekämpningen, åtgärder mot mycket smittsamma epizootier) samt 57 (tekniska tillämpningsföreskrifter, internationellt samarbete). 2. Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401), särskilt artiklarna 2 (mycket smittsamma epizootier), 49 (hantering av mikroorganismer som framkallar sjukdomar hos djur), 73 och 74 (rengöring, desinfektion, sanering med avseende på skadedjur och parasiter), 77–98 (gemensamma bestämmelser för mycket smittsamma epizootier) och 104–105 (särskilda åtgärder för bekämpning av vesikulär svinsjuka). 3. Förordningen av den 28 juni 2000 om organisationen av det federala inrikesministeriet <i>Département fédéral de l'intérieur</i> (Org DFI; RS 172.212.1), särskilt artikel 12 (referenslaboratorium).

B. GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

- I de fall som avses i artikel 6 i direktiv 92/119/EEG ska informationen lämnas inom gemensamma veterinärkommittén.
- Det gemensamma referenslaboratoriet för vesikulär svinsjuka ska vara *The Pirbright Institute, Pirbright Laboratory, Ash Road, Pirbright, Surrey, GU24 0NF, United Kingdom*. Schweiz ska stå för sin del av kostnaderna för den verksamhet som följer av detta beslut. Laboratoriet ska ha de uppgifter och åligganden som fastställs i bilaga III till direktiv 92/119/EEG.
- I enlighet med artikel 97 i epizootiförordningen har Schweiz upprättat en beredskapsplan. L'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires har utfärdat tekniska föreskrifter, nr 95/65, för genomförandet av denna plan.
- Gemensamma veterinärkommittén ska ansvara för inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 22 i direktiv 92/119/EEG och artikel 57 i den schweiziska epizootilagen.

XII. Anmälan av sjukdomar

A. LAGSTIFTNING (*)

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse före den 31 december 2014.

Europeiska unionen	Schweiz
Rådets direktiv 82/894/EEG av den 21 december 1982 om anmälan av djursjukdomar inom gemenskapen (EGT L 378, 31.12.1982, s. 58).	1. Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE; RS 916.40), särskilt artiklarna 11 (tillbörlig aktsamhet och skyldighet att anmäla sjukdomar) och 57 (tekniska tillämpningsföreskrifter, internationellt samarbete). 2. Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401), särskilt artiklarna 2–5 (sjukdomar som omfattas av förordningen), 59–65 och 291 (skyldighet att anmäla sjukdomar, former för detta) samt 292–299 (övervakning, verkställande, administrativt bistånd).

B. GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

Kommissionen ska i samarbete med l'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires integrera Schweiz i det system för anmälan av djursjukdomar som avses i direktiv 82/894/EEG."

BILAGA II

Tillägg 2 till bilaga 11 till jordbruksavtalet ska ersättas med följande:

"Tillägg 2

Djurhälsa: Handel och saluföring

I. Nötkreatur och svin

A. LAGSTIFTNING (*)

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse före den 31 december 2014.

Europeiska unionen	Schweiz
Rådets direktiv 64/432/EEG av den 26 juni 1964 om djurhälsoproblem som påverkar handeln med nötkreatur och svin inom gemenskapen (EGT 121, 29.7.1964, s. 1977).	1. Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401), särskilt artiklarna 27–31 (marknader, utställningar), 34–37b (handel), 73 och 74 (rengöring, desinfektion, sanering med avseende på skadedjur och parasiter), 116–121 (klassisk svinpest eller afrikansk svinpest), 135–141 (Aujeszky's sjukdom), 150–157 (bovin brucellos), 158–165 (tuberkulos), 166–169 (bovin epizootisk leukos), 170–174 (IBR/IPV), 175–181 (spongiforma encefalopatier), 186–189 (genitala infektioner hos nötkreatur), 207–211 (brucellos hos svin) och 301 (godkännande av enheter för uppfödning, centra för insemination och spermastationer, enheter för förflyttning av embryon, marknader och andra anläggningar eller arrangemang av liknande karaktär). 2. Förordning av den 18 april 2007 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE; RS 916.443.10).

B. GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

- Med tillämpning av artikel 301.1led i i epizootiförordningen ska de schweiziska veterinärmyndigheterna godkänna de enheter för uppfödning, marknader och andra anläggningar eller arrangemang av liknande karaktär som definieras i artikel 2 i direktiv 64/432/EEG. Med avseende på tillämpningen av denna bilaga, i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 11, 12 och 13 i direktiv 64/432/EEG, ska Schweiz upprätta en förteckning över sina uppsamlingsplatser, transportörer och grossister.
- Den information som avses i artikel 11.3 i direktiv 64/432/EEG ska lämnas inom gemensamma veterinärkommittén.
- Med avseende på tillämpningen av denna bilaga är parterna eniga om att Schweiz uppfyller villkoren i del II punkt 7 i bilaga A till direktiv 64/432/EEG i fråga om bovin brucellos. I syfte att bevara nötkreatursbesättningarnas officiellt brucellosfria status förbinder sig Schweiz att uppfylla följande villkor:
 - De nötkreatur som misstänks vara brucellosmittade ska anmälas till de behöriga myndigheterna och genomgå de officiella proven för diagnos av brucellos, som ska omfatta minst två serologiska undersökningar med komplementbindning och en mikrobiologisk undersökning av lämpliga prover vid fall av kastat foster.
 - Under den tid då brucellos misstänks, det vill säga fram till dess att de prov som avses i led a har givit negativt resultat, upphävs statusen som officiellt brucellosfri för den besättning där det eller de djur som smittmisstanken gäller ingår.

Detaljerade upplysningar om de positiva besättningarna och en epidemiologisk rapport ska lämnas till gemensamma veterinärkommittén. Om Schweiz inte längre uppfyller något av villkoren i del II punkt 7 i bilaga A till direktiv 64/432/EEG ska l'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires omedelbart underrätta kommissionen om detta. Den uppkomna situationen ska granskas inom gemensamma veterinärkommittén för en översyn av bestämmelserna i denna punkt.

4. Parterna är eniga om att Schweiz uppfyller villkoren i del I punkt 4 i bilaga A till direktiv 64/432/EEG i fråga om bovin tuberkulos. I syfte att bevara nötkreatursbesättningarnas officiellt tuberkulofria status förbinder sig Schweiz att uppfylla följande villkor:
 - a) Ett identifikationssystem ska upprättas, som gör det möjligt att identifiera varje nötkreaturs ursprungsbesättning.
 - b) Varje slaktdjur ska besiktigas efter slakt av en officiell veterinär.
 - c) Varje misstanke om tuberkulos hos levande, döda eller slaktade djur ska anmälas till de behöriga myndigheterna.
 - d) I samtliga fall ska de behöriga myndigheterna göra nödvändiga undersökningar, så att misstanken kan bekräftas eller avskrivas, inbegripet undersökningar av anläggningar dit djur senare kan ha flyttats från ursprungs- och transiteringsanläggningar. Om sjukliga förändringar som kan tyda på tuberkulos upptäcks vid obduktion eller slakt ska de behöriga myndigheterna låta ett laboratorium undersöka dessa sjukliga förändringar.
 - e) För de ursprungs- eller transiteringsbesättningar som sjukdomsmisstanken gäller ska statusen som officiellt tuberkulofri upphävas fram till dess att kliniska undersökningar, laboratorieundersökningar eller tuberkulintester har visat att tuberkulos hos nötkreatur inte föreligger.
 - f) Om tuberkulosmisstanken bekräftas genom tuberkulintester, kliniska undersökningar eller laboratorieundersökningar ska ursprungs- eller transiteringsbesättningarnas status som officiellt tuberkulofri upphävas.
 - g) Status som officiellt tuberkulofri får inte tilldelas förrän alla djur som bedömts vara smittade har avlägsnats från besättningen, lokaler och utrustning desinficerats samt alla kvarvarande djur som är äldre än sex veckor reagerat negativt på minst två officiella intrakutana tuberkulintest i enlighet med bilaga B till direktiv 64/432/EEG, varav det första utförts minst sex månader efter det att de smittade djuren lämnat besättningen och det andra minst sex månader efter det första testet.

Detaljerade upplysningar om de smittade besättningarna och en epidemiologisk rapport ska lämnas till gemensamma veterinärkommittén. Om Schweiz inte längre uppfyller något av villkoren i del II punkt 4 första stycket i bilaga A till direktiv 64/432/EEG ska l'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires omedelbart underrätta kommissionen om detta. Den uppkomna situationen ska granskas inom gemensamma veterinärkommittén för en översyn av bestämmelserna i denna punkt.

5. Parterna är eniga om att Schweiz uppfyller villkoren i kapitel I avsnitt F i bilaga D till direktiv 64/432/EEG i fråga om enzootisk bovin leukos. I syfte att bevara nötkreatursbesättningarnas officiella status som fria från enzootisk bovin leukos förbinder sig Schweiz att uppfylla följande villkor:
 - a) Det schweiziska kreatursbeståndet ska övervakas genom stickprovskontroller. Provtagningsvolymen ska vara sådan att det är möjligt att med 99 procents tillförlitlighet fastställa att mindre än 0,2 procent av besättningarna är smittade av enzootisk bovin leukos.
 - b) Varje slaktdjur ska besiktigas efter slakt av en officiell veterinär.
 - c) Varje misstanke om sjukdomen vid klinisk undersökning, obduktion eller köttkontroll ska anmälas till de behöriga myndigheterna.
 - d) Om enzootisk bovin leukos misstänks eller konstateras ska statusen som officiellt sjukdomsfri för den berörda besättningen upphävas fram till dess att isoleringen bryts.

- e) Isoleringen ska brytas om två serologiska undersökningar, som utförts med minst 90 dagars mellanrum efter det att de smittade djuren och deras kalvar, om sådana finns, avlägsnats, givit negativt resultat.

Om enzootisk bovin leukos konstaterats hos 0,2 procent eller mer av besättningarna, ska l'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires omedelbart underrätta kommissionen om detta. Den uppkomna situationen ska granskas inom gemensamma veterinärkommittén för en översyn av bestämmelserna i denna punkt.

6. Parterna är eniga om att Schweiz är officiellt fritt från infektiös bovin rinotrakeit (IBR). För att bevara denna status förbinder sig Schweiz att uppfylla följande villkor:

- a) Det schweiziska kreatursbeståndet ska övervakas genom stickprovskontroller. Provtagningsvolymen ska vara sådan att det är möjligt att med 99 procents tillförlitlighet fastställa att mindre än 0,2 procent av besättningarna är IBR-smittade.
- b) Avelstjurar som är äldre än 24 månader ska årligen genomgå en serologisk kontroll.
- c) Varje misstanke om sjukdom ska anmälas till de behöriga myndigheterna och leda till officiella prov för diagnos av IBR i vilka virologiska eller serologiska tester ska ingå.
- d) Om IBR misstänks eller konstateras ska statusen som officiellt sjukdomsfri upphävas för den berörda besättningen fram till dess att isoleringen bryts.
- e) Isoleringen ska brytas om en serologisk kontroll, som utförts tidigast 30 dagar efter det att de smittade djuren avlägsnats, givit negativt resultat.

Då Schweiz status i detta avseende är erkänd ska kommissionens beslut 2004/558/EG (*) gälla i tillämpliga delar.

L'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires ska omedelbart underrätta kommissionen om varje förändring i de förhållanden som rådde då denna status erkändes. Den uppkomna situationen ska granskas inom gemensamma veterinärkommittén för en översyn av bestämmelserna i denna punkt.

7. Parterna är eniga om att Schweiz är officiellt fritt från Aujeszkys sjukdom. För att bevara denna status förbinder sig Schweiz att uppfylla följande villkor:

- a) Det schweiziska kreatursbeståndet ska övervakas genom stickprovskontroller. Provtagningsvolymen ska vara sådan att det är möjligt att med 99 procents tillförlitlighet fastställa att mindre än 0,2 procent av besättningarna är smittade av Aujeszkys sjukdom.
- b) Varje misstanke om sjukdomen ska anmälas till de behöriga myndigheterna och leda till officiella prov för diagnos av Aujeszkys sjukdom i vilka virologiska eller serologiska undersökningar ska ingå.
- c) Om Aujeszkys sjukdom misstänks eller konstateras ska statusen som officiellt sjukdomsfri upphävas för den berörda besättningen fram till dess att isoleringen bryts.
- d) Isoleringen ska brytas om två serologiska undersökningar av alla avelsdjur och ett representativt urval av slaktdjuren, som utförts med 21 dagars mellanrum, efter det att de smittade djuren har avlägsnats, givit negativt resultat.

Då Schweiz status i detta avseende är erkänd ska bestämmelserna i kommissionens beslut 2008/185/EG (**) gälla i tillämpliga delar.

L'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires ska omedelbart underrätta kommissionen om varje förändring i de förhållanden som rådde då denna status erkändes. Den uppkomna situationen ska granskas inom gemensamma veterinärkommittén för en översyn av bestämmelserna i detta stycke.

8. Vad gäller TGE (smittsam gastroenterit) och PRRS (porcint reproduktivt och respiratoriskt syndrom) ska frågan om eventuella ytterligare garantier granskas snarast möjligt inom gemensamma veterinärkommittén. Kommissionen ska underrätta l'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires om utvecklingen i denna fråga.
9. I Schweiz ska *Institut für Veterinärbakteriologie* vid universitetet i Zürich ansvara för den officiella tuberkulinkontrollen enligt punkt 4 i bilaga B till direktiv 64/432/EEG.
10. I Schweiz ska *Zentrum für Zoonosen, bakterielle Tierkrankheiten und Antibiotikaresistenz (ZOBA)* ansvara för den officiella antigenkontrollen (brucellos) enligt punkt 4 i bilaga C till direktiv 64/432/EEG.
11. Vid handel med nötkreatur och svin mellan Europeiska unionens medlemsstater och Schweiz ska djuren åtföljas av hälsointyg enligt förlagorna i bilaga F till direktiv 64/432/EEG. Följande ändringar av intygen ska göras:

— Förlaga 1: Avsnitt C ska ändras på följande sätt:

— I punkt 4 om tilläggsgarantier ska följande läggas till i strecksatserna:

— 'Sjukdom: infektiös bovin rinotrakeit

— I enlighet med kommissionens beslut 2004/558/EG, vars bestämmelser ska gälla i tillämpliga delar.'

— Förlaga 2: Avsnitt C ska ändras på följande sätt:

— I punkt 4 om tilläggsgarantier ska följande läggas till strecksatserna:

— 'Sjukdom: Aujeszzkys sjukdom.

— I enlighet med kommissionens beslut 2008/185/EG, vars bestämmelser ska gälla i tillämpliga delar.'

12. Med avseende på tillämpningen av denna bilaga ska nötkreatur vid handel mellan Europeiska unionens medlemsstater och Schweiz åtföljas av kompletterande hälsointyg som innehåller följande deklaration:

— Nötkreaturen

— har identifierats med hjälp av ett permanent identifikationssystem som gör det möjligt att spåra dem tillbaka till deras moderdjur och ursprungsbesättning och att konstatera att de inte är direkta avkommor av hondjur som misstänks vara eller är smittade av bovin spongiform encefalopati och som fötts inom två år före diagnosen,

— härrör inte från besättningar där ett misstänkt fall av bovin spongiform encefalopati håller på att utredas, och

— är födda efter den 1 juni 2001.

(*) Kommissionens beslut 2004/558/EG av den 15 juli 2004 om genomförande av rådets direktiv 64/432/EEG när det gäller tilläggsgarantier avseende infektiös bovin rinotrakeit i samband med handeln med nötkreatur inom gemenskapen och godkännande av de utrotningsprogram som vissa medlemsstater lagt fram (EUT L 249, 23.7.2004, s. 20).

(**) Kommissionens beslut 2008/185/EG av den 21 februari 2008 om tilläggsgarantier avseende Aujeszzkys sjukdom i handeln med svin inom gemenskapen och kriterier för vilka uppgifter som ska lämnas om denna sjukdom (EUT L 59, 4.3.2008, s. 19).

II. Får och getter

A. LAGSTIFTNING (*)

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse före den 31 december 2014.

Europeiska unionen	Schweiz
Rådets direktiv 91/68/EEG av den 28 januari 1991 om djurhälsovillkor för handeln med får och getter inom gemenskapen (EGT L 46, 19.2.1991 s. 19):	1. Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401), särskilt artiklarna 27–31 (marknader, utställningar), 34–37b (handel), 73 och 74 (rengöring, desinfektion, sanering med avseende på skadedjur och parasiter), 142–149 (rabies), 158–165 (tuberkulos), 180–180c (scrapie), 190–195 (brucellos hos får och get), 196–199 (smittsam agalakti), 217–221 (artrit/encefalit hos get), 233–236 (brucellos hos bagge) och 301 (godkännande av enheter för uppfödning, centra för insemination och spermastationer, enheter för överföring av embryon, marknader och andra liknande anläggningar eller arrangemang). 2. Förordning av den 18 april 2007 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE; RS 916.443.10).

B. GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

- Gemensamma veterinärkommittén ska ansvara för inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 11 i direktiv 91/68/EEG och artikel 57 i den schweiziska epizootilagen.

Om nya fall eller återfall av brucellos hos får och get konstateras, ska Schweiz underrätta gemensamma veterinärkommittén så att beslut kan fattas om de åtgärder som är nödvändiga med hänsyn till situationens utveckling.

- Parterna är eniga om att Schweiz är officiellt fritt från brucellos hos får och get. För att bevara denna status förbinder sig Schweiz att genomföra de åtgärder som avses i kapitel I avsnitt II punkt 2 i bilaga A till direktiv 91/68/EEG.
- Vid handel med får och getter mellan Europeiska unionens medlemsstater och Schweiz ska djuren åtföljas av hälsointyg enligt modellerna i bilaga E till direktiv 91/68/EEG.

III. Hästdjur

A. LAGSTIFTNING (*)

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse före den 31 december 2014.

Europeiska unionen	Schweiz
Rådets direktiv 2009/156/EG av den 30 november 2009 om djurhälsovillkor vid förflyttning och import av hästdjur från tredjeland (EUT L 192, 23.7.2010, s. 1).	1. Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401), särskilt artiklarna 112–112f (afrikansk hästpest), 204–206 (dourine, encefalomyelit, infektiös anemi, rots) och 240–244 (CEM: smittsam hästmetrit). 2. Förordning av den 18 april 2007 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE; RS 916.443.10).

B. GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

1. Vid tillämpningen av artikel 3 i direktiv 2009/156/EG ska informationen lämnas inom gemensamma veterinärkommittén.
2. Vid tillämpningen av artikel 6 i direktiv 2009/156/EG ska informationen lämnas inom gemensamma veterinärkommittén.
3. Gemensamma veterinärkommittén ska ansvara för inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 10 i direktiv 2009/156/EG och artikel 57 i den schweiziska epizootilagen.
4. Bestämmelserna i bilagorna II och III till direktiv 2009/156/EG ska i tillämpliga delar även gälla Schweiz.

IV. Fjäderfä och kläckägg

A. LAGSTIFTNING (*)

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse före den 31 december 2014.

Europeiska unionen	Schweiz
Rådets direktiv 2009/158/EG av den 30 november 2009 om djurhälsovillkor för handel inom gemenskapen med och för import från tredjeland av fjäderfä och kläckägg (EUT L 343, 22.12.2009, s. 74).	1. Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401), särskilt artiklarna 25 (transport), 122–125 (hönspest och Newcastle-sjukan), 255–261 (<i>Salmonella</i> spp.) och 262–265 (ILT: infektiös laryngotrakeit). 2. Förordning av den 18 april 2007 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE; RS 916.443.10).

B. GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

1. Vid tillämpningen av artikel 3 i direktiv 2009/158/EG är parterna eniga om att Schweiz har en plan med uppgifter om de åtgärder som landet planerar att vidta för godkännandet av inrättningarna.
2. Vid tillämpningen av artikel 4 i direktiv 2009/158/EG ska det nationella referenslaboratoriet för Schweiz vara *Institut für Veterinärbakteriologie* vid universitetet i Bern.
3. Det villkor om hur lång tid djuren ska ha hållits i anläggningar som anges i artikel 8.1 a i i direktiv 2009/158/EG ska i tillämpliga delar även gälla Schweiz.
4. De schweiziska myndigheterna förbinder sig att tillämpa bestämmelserna om märkning i kommissionens förordning (EG) nr 617/2008 (*) på sändningar av kläckägg till Europeiska unionen.
5. Det villkor om hur lång tid djuren ska ha hållits i anläggningar som anges i artikel 10 a i direktiv 2009/158/EG ska i tillämpliga delar även gälla Schweiz.
6. Det villkor om hur lång tid djuren ska ha hållits i anläggningar som anges i artikel 11 a i direktiv 2009/158/EG ska i tillämpliga delar även gälla Schweiz.
7. Det villkor om hur lång tid djuren ska ha hållits i anläggningar som anges i artikel 14.2 a i direktiv 2009/158/EG ska i tillämpliga delar även gälla Schweiz.
8. Parterna är eniga om att Schweiz uppfyller villkoren i artikel 15.2 i direktiv 2009/158/EG i fråga om Newcastle-sjukan och därför ska ha status som icke-vaccinerande land beträffande denna sjukdom. *L'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires* ska omedelbart underrätta kommissionen om varje förändring i de förhållanden som rådde då denna status erkändes. Den uppkomna situationen ska granskas inom gemensamma veterinärkommittén för en översyn av bestämmelserna i detta stycke.
9. Bestämmelsen om uppgift om namn på medlemsstat i Europeiska unionen i artikel 18 i direktiv 2009/158/EG ska i tillämpliga delar även gälla Schweiz.
10. Vid handel med fjäderfä och kläckägg mellan Europeiska unionens medlemsstater och Schweiz ska djuren åtföljas av veterinärintyg enligt förlagorna i bilaga IV till direktiv 2009/158/EG.
11. De schweiziska myndigheterna förbinder sig att vid sändningar till Finland och Sverige lämna de garantier i fråga om salmonellainfektioner som föreskrivs i Europeiska unionens lagstiftning.

(*) Kommissionens förordning (EG) nr 617/2008 av den 27 juni 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 när det gäller handelsnormer för kläckägg och gårdsuppfödda kycklingar (EUT L 168, 28.6.2008, s. 5).

V. Djur och produkter från vattenbruk

A. LAGSTIFTNING (*)

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse före den 31 december 2014.

Europeiska unionen	Schweiz
Rådets direktiv 2006/88/EG av den 24 oktober 2006 om djurhälsokrav för djur och produkter från vattenbruk och om förebyggande och bekämpning av vissa sjukdomar hos vattenlevande djur (EUT L 328, 24.11.2006, s. 14).	1. Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401), särskilt artiklarna 3–5 (epizootier som omfattas av förordningen), 21–23 (registrering av vattenbruksodlingar, kontroll av personalen och andra skyldigheter, kontroller av djurens hälsa), 61 (skyldigheter för innehavare av fiskerättigheter och för fiskerikontrollorganen), 62–76 (allmänna bekämpningsåtgärder) och 277–290 (gemensamma och särskilda åtgärder i fråga om sjukdomar hos vattenlevande djur, diagnoslaboratorium). 2. Förordning av den 18 april 2007 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE; RS 916.443.10). 3. Förordning av den 18 april 2007 om import och transitering av djur med flyg från tredjeland (OITA; RS 916.443.12).

B. GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

1. Vid tillämpningen av denna bilaga är parterna eniga om att Schweiz är officiellt fritt från infektiös laxanemi och infektioner med *Marteilia refringens* och *Bonamia ostreae*.
2. Gemensamma veterinärkommittén ska ansvara för eventuell tillämpning av bestämmelserna i artiklarna 29, 40, 41, 43, 44 och 50 i direktiv 2006/88/EG.
3. Djurhälsovillkor för utsläppande på marknaden av vattenlevande prydnadsdjur, vattenbruksdjur som är avsedda för odling, inklusive återutläggningsområden, put and take-vatten, öppna anläggningar för prydnadsdjur och utsättning, vattenbruksdjur samt animaliska produkter avsedda att användas som livsmedel fastställs i artiklarna 4–9 i kommissionens förordning (EG) nr 1251/2008 (*).
4. Gemensamma veterinärkommittén ska ansvara för inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 58 i direktiv 2006/88/EG och artikel 57 i den schweiziska epizootilagen.

(*) Kommissionens förordning (EG) nr 1251/2008 av den 12 december 2008 om tillämpning av rådets direktiv 2006/88/EG när det gäller villkor och intygskrav för utsläppande på marknaden och import till gemenskapen av djur och produkter från vattenbruk och om fastställande av en förteckning över smittbärande arter (EGT L 337, 16.12.2008, p. 41).

VI. Embryon av nötkreatur

A. LAGSTIFTNING (*)

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse före den 31 december 2014.

Europeiska unionen	Schweiz
Rådets direktiv 89/556/EEG av den 25 september 1989 om djurhälsovillkor för handel inom gemenskapen med och import från tredje land av embryon från tamdjur av nötkreatur (EGT L 302, 19.10.1989, s. 1).	1. Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401), särskilt artiklarna 56–58a (överföring av embryon). 2. Förordning av den 18 april 2007 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE; RS 916.443.10).

B. GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

- Gemensamma veterinärkommittén ska ansvara för inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 15 i direktiv 89/556/EEG och artikel 57 i den schweiziska epizootilagen.
- Vid handel med embryon av nötkreatur mellan Europeiska unionens medlemsstater och Schweiz ska djuren åtföljas av djurhälsointyg enligt förlagan i bilaga C till direktiv 89/556/EEG.

VII. Sperma från nötkreatur

A. LAGSTIFTNING (*)

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse före den 31 december 2014.

Europeiska unionen	Schweiz
Rådets direktiv 88/407/EEG av den 14 juni 1988 om djurhälsokrav som är tillämpliga vid handel inom gemenskapen med och import av sperma från tamdjur av nötkreatur (EGT L 194, 22.7.1988, s. 10).	1. Epizootiförordningen den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401), särskilt artiklarna 51–55a (artificiell insemination). 2. Förordning av den 18 april 2007 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE; RS 916.443.10).

B. GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

- Med avseende på tillämpningen av artikel 4.2 i direktiv 88/407/EEG noterar parterna att samtliga stationer i Schweiz uteslutande innehåller djur hos vilka serumneutralisations- eller Elisa-testet utfallit negativt.
- Den information som avses i artikel 5.2 i direktiv 88/407/EEG ska lämnas inom gemensamma veterinärkommittén.
- Gemensamma veterinärkommittén ska ansvara för inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 16 i direktiv 88/407/EEG och artikel 57 i den schweiziska epizootilagen.
- Vid handel med sperma från nötkreatur mellan Europeiska unionens medlemsstater och Schweiz ska djuren åtföljas av djurhälsointyg enligt förlagan i bilaga D till direktiv 88/407/EEG.

VIII. Sperma från svin

A. LAGSTIFTNING (*)

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse före den 31 december 2014.

Europeiska unionen	Schweiz
Rådets direktiv 90/429/EEG av den 26 juni 1990 om djurhälsokrav som är tillämpliga vid handel inom gemenskapen med och import av sperma från tamdjur av svin (EGT L 224, 18.8.1990, s. 62).	1. Epizootiförordningen den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401), särskilt artiklarna 51–55a (artificiell insemination). 2. Förordning av den 18 april 2007 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE; RS 916.443.10).

B. GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

1. Den information som avses i artikel 5.2 i direktiv 90/429/EEG ska lämnas inom gemensamma veterinärkommittén.
2. Gemensamma veterinärkommittén ska ansvara för inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 16 i direktiv 90/429/EEG och artikel 57 i den schweiziska epizootilagen.
3. Vid handel med sperma från svin mellan Europeiska unionens medlemsstater och Schweiz ska djuren åtföljas av djurhälsointyg enligt förlagan i bilaga D till direktiv 90/429/EEG.

IX. Övriga arter

A. LAGSTIFTNING (*)

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse före den 31 december 2014.

Europeiska unionen	Schweiz
1. Rådets direktiv 92/65/EEG av den 13 juli 1992 om fastställande av djurhälsokrav i handeln inom och importen till gemenskapen av djur, sperma, ägg (ova) och embryon som inte faller under de krav som fastställs i de specifika gemenskapsregler som avses i bilaga A.I till direktiv 90/425/EEG (EGT L 268, 14.9.1992, s. 54). 2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 576/2013 av den 12 juni 2013 om förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte och om upphävande av förordning (EG) nr 998/2003 (EUT L 178, 28.6.2013, s. 1).	1. Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401), särskilt artiklarna 51–55a (artificiell insemination) och 56–58a (överföring av embryon). 2. Förordning av den 18 april 2007 om import, transitering och export av djur och animaliska produkter (OITE; RS 916.443.10). 2. Förordning av den 28 november 2014 om import, transitering och export av sällskapsdjur (OITE-AC; RS 916.443.14).

B. GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

1. Vid tillämpningen av denna bilaga gäller denna punkt handel med levande djur som inte omfattas av bestämmelserna i delarna I–V i detta tillägg samt med sperma, ägg och embryon som inte omfattas av bestämmelserna i delarna VI–VIII i detta tillägg.
2. Europeiska unionen och Schweiz förbinder sig att inte förbjuda eller begränsa handeln med levande djur, sperma, ägg och embryon som omfattas av punkt 1 av andra djurhälsoskäl än sådana som följer av tillämpningen av denna bilaga, bland annat de säkerhetsåtgärder som kan komma att införas i enlighet med artikel 20.

3. Vid handel med hov- och klövdjur av arter, som inte omfattas av delarna I, II eller III i detta tillägg, mellan Europeiska unionens medlemsstater och Schweiz ska djuren åtföljas av hälsointyg enligt förlagan i del 1 i bilaga E till direktiv 92/65/EEG, kompletterade med intyget i artikel 6.A 1 e i direktiv 92/65/EEG.
4. Vid handel med hardjur mellan Europeiska unionens medlemsstater och Schweiz ska djuren åtföljas av hälsointyg enligt förlagan i del 1 i bilaga E till direktiv 92/65/EEG, eventuellt kompletterat med det intyg som avses i artikel 9.2 andra stycket i samma direktiv.

De schweiziska myndigheterna får ändra intyget så att kraven i artikel 9 i direktiv 92/65/EEG återges i sin helhet.

5. Den information som avses i artikel 9.2 tredje stycket i direktiv 92/65/EEG ska lämnas inom gemensamma veterinärkommittén.
6. Sändningar av hundar och katter från Europeiska unionen till Schweiz ska omfattas av bestämmelserna i artikel 10.2 i direktiv 92/65/EEG.

Identifikationssystemet är det som avses i förordning (EU) nr 576/2013. Det pass som ska användas är det som föreskrivs i del 3 i bilaga II till genomförandeförordning (EU) nr 577/2013 (*).

Giltighetstiden för vaccineringen mot rabies, och i förekommande fall för omvaccineringen, anges i bilaga III till förordning (EU) nr 576/2013.

7. Vid handel med sperma, ägg och embryon från får och getter mellan Europeiska unionens medlemsstater och Schweiz ska dessa åtföljas av hälsointyg enligt kommissionens beslut 2010/470/EU (**).
8. Vid handel med sperma från hästdjur mellan Europeiska unionens medlemsstater och Schweiz ska dessa åtföljas av ett hälsointyg enligt beslut 2010/470/EU.
9. Vid handel med ägg och embryon från hästdjur mellan Europeiska unionens medlemsstater och Schweiz ska dessa åtföljas av hälsointyg enligt beslut 2010/470/EU.
10. Vid handel med ägg och embryon från svin mellan Europeiska unionens medlemsstater och Schweiz ska dessa åtföljas av hälsointyg enligt beslut 2010/470/EU.
11. Vid handel med bibestånd (kupor eller drottningar med arbetsbin) mellan Europeiska unionens medlemsstater och Schweiz ska djuren åtföljas av hälsointyg enligt förlagan i bilaga E del II i direktiv 92/65/EEG.
12. Vid handel mellan Europeiska unionens medlemsstater och Schweiz med djur, sperma, embryon och ägg från organ, institut eller centra som godkänts enligt bilaga C till direktiv 92/65/EEG ska dessa åtföljas av hälsointyg enligt förlagan i bilaga E del III till direktiv 92/65/EEG.
13. Vid tillämpning av artikel 24 i direktiv 92/65/EEG ska den information som avses i punkt 2 i den artikeln lämnas inom gemensamma veterinärkommittén.

(*) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 577/2013 av den 28 juni 2013 om förlagan till identitetshandlingar för förflyttning av hundar, katter och illrar utan kommersiellt syfte, om fastställande av förteckningar över territorier och tredjeländer samt om krav på format, utformning och språk för de förklaringar som visar att vissa villkor som fastställs i Europaparlamentet och rådets förordning (EU) nr 576/2013 uppfylls (EUT L 178, 28.6.2013, p. 109).

(**) Kommissionens beslut 2010/470/EU av den 26 augusti 2010 om fastställande av förlagor till hälsointyg för handel inom unionen med sperma, ägg och embryon från hästdjur, får och getter samt med ägg och embryon från svin (EUT L 228, 31.8.2010, p. 15).

X. Transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte

A. LAGSTIFTNING (*)

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse före den 31 december 2014.

Europeiska unionen	Schweiz
Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 576/2013 av den 12 juni 2013 om förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte och om upphävande av förordning (EG) nr 998/2003 (EUT L 178, 28.6.2013, s. 1).	Förordning av den 28 november 2014 om import, transitering och export av sällskapsdjur (OIAAC-AC; RS 916.443.14).

B. GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

1. Märkningssystemet är det som avses i förordning (EU) nr 576/2013.
2. Giltighetstiden för vaccineringen mot rabies, och i förekommande fall för omvaccineringen, anges i bilaga III till förordning (EU) nr 576/2013.
3. Den förlaga till passet som ska användas är den som föreskrivs i bilaga III del 3 till förordning (EU) nr 577/2013. Ytterligare krav för passet anges i bilaga III del 4 till förordning (EU) nr 577/2013.
4. Vid tillämpningen av detta tillägg ska bestämmelserna i kapitel II i förordning (EU) nr 576/2013 gälla i tillämpliga delar för transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte mellan Europeiska unionens medlemsstater och Schweiz. Dokument- och identitetskontroller ska genomföras av sällskapsdjur som är föremål för förflyttning utan kommersiellt syfte till Schweiz från en av Europeiska unionens medlemsstater enligt artikel 33 i förordning (EU) nr 576/2013."

BILAGA III

Tillägg 3 till bilaga 11 till jordbruksavtalet ska ersättas med följande:

*"Tillägg 3***Import från tredje land av levande djur samt av deras sperma, ägg och embryon**

I. EUROPEISKA UNIONEN – LAGSTIFTNING (*)

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse före den 31 december 2014.

A. Hov- och klövdjur utom hästdjur

Rådets direktiv 2004/68/EG av den 26 april 2004 om fastställande av djurhälsoregler för import till och transitering genom gemenskapen av vissa levande hov- och klövdjur, om ändring av direktiven 90/426/EEG och 92/65/EEG, samt om upphävande av direktiv 72/462/EEG (EUT L 139, 30.4.2004, s. 321).

B. Hästdjur

Rådets direktiv 2009/156/EG av den 30 november 2009 om djurhälsovillkor vid förflyttning och import av hästdjur från tredjeland (EUT L 192, 23.7.2010, s. 1).

C. Fjäderfä och kläckägg

Rådets direktiv 2009/158/EG av den 30 november 2009 om djurhälsovillkor för handel inom gemenskapen med och för import från tredjeland av fjäderfä och kläckägg (EUT L 343, 22.12.2009, s. 74).

D. Vattenbruksdjur

Rådets direktiv 2006/88/EG av den 24 oktober 2006 om djurhälsokrav för djur och produkter från vattenbruk och om förebyggande och bekämpning av vissa sjukdomar hos vattenlevande djur (EUT L 328, 24.11.2006, s. 14).

E. Embryon från nötkreatur

Rådets direktiv 89/556/EEG av den 25 september 1989 om djurhälsovillkor för handel inom gemenskapen med och import från tredje land av embryon från tamdjur av nötkreatur (EGT L 302, 19.10.1989, s. 1).

F. Sperma från nötkreatur

Rådets direktiv 88/407/EEG av den 14 juni 1988 om djurhälsokrav som är tillämpliga vid handel inom gemenskapen med och import av djupfryst sperma från tamdjur av nötkreatur (EGT L 194, 22.7.1988, s. 10).

G. Sperma från svin

Rådets direktiv 90/429/EEG av den 26 juni 1990 om djurhälsokrav som är tillämpliga vid handel inom gemenskapen med och import av sperma från tamdjur av svin (EGT L 224, 18.8.1990, s. 62).

H. Övriga levande djur

1. Rådets direktiv 92/65/EEG av den 13 juli 1992 om fastställande av djurhälsokrav i handeln inom och importen till gemenskapen av djur, sperma, ägg (ova) och embryon som inte faller under de krav som fastställs i de specifika gemenskapsregler som avses i bilaga A.I till direktiv 90/425/EEG (EGT L 268, 14.9.1992, s. 54).

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 576/2013 av den 12 juni 2013 om förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte och om upphävande av förordning (EG) nr 998/2003 (EUT L 178, 28.6.2013, s. 1).

I. Andra särskilda bestämmelser

1. Rådets direktiv 96/22/EG av den 29 april 1996 om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan samt av β -agonister vid animalieproduktion och om upphävande av direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 3).
2. Rådets direktiv 96/23/EG av den 29 april 1996 om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och restsubstanser av dessa i levande djur och i produkter framställda därav och om upphävande av direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 10).

II. SCHWEIZ – LAGSTIFTNING (*)

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse före den 31 december 2014.

1. Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE; RS 916.40).
2. Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401).
3. Förordning av den 18 april 2007 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE; RS 916.443.10).
4. Förordning av den 18 april 2007 om import och transitering av djur med flyg från tredjeland (OITA; RS 916.443.12).
5. Förordning av den 27 augusti 2008 om import och transitering av animalieprodukter med flyg från tredje land (OITPA; RS 916.443.13).
6. Det federala inrikesministeriets förordning av den 16 maj 2007 om kontroll av import och transitering av djur och animalieprodukter (förordning om OITE-kontroller; RS 916.443.106).
7. Förordning av den 28 november 2014 om import, transitering och export av sällskapsdjur (OITE-AC; RS 916.443.14).
8. Förordning av den 18 augusti 2004 om veterinärmedicinska läkemedel (OMédV; RS 812.212.27).
9. Förordning av den 30 oktober 1985 om de arvoden som uppbärs av l'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires (OSAV) (förordning om OSAV:s arvoden; RS 916.472).

III. GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

L'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires ska samtidigt med Europeiska unionens medlemsstater tillämpa de importvillkor som fastställs i de rättsakter som avses i del I i detta tillägg, tillämpningsföreskrifterna och de förteckningar över inrättningar från vilka importen i fråga är tillåten. Detta åtagande gäller för alla tillämpliga rättsakter, oberoende av när de antagits.

L'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires kan besluta om restriktivare åtgärder och kräva ytterligare garantier. Samråd ska ske inom gemensamma veterinärkommittén i syfte att finna lämpliga lösningar.

L'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires och Europeiska unionens medlemsstater ska underrätta varandra om särskilda importvillkor som fastställs bilateralt, och som inte harmoniseras på unionsnivå.

För tillämpningen av denna bilaga offentliggörs för Schweiz del de godkända institutionerna som centrum i enlighet med bestämmelserna i bilaga C till direktiv 92/65/EEG på webbplatsen för l'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires."

BILAGA IV

Tillägg 4 till bilaga 11 till jordbruksavtalet ska ersättas med följande:

"Tillägg 4

Avelsteknik (även import från tredje land)

A. LAGSTIFTNING (*)

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse före den 31 december 2014.

Europeiska unionen	Schweiz
1. Rådets direktiv 2009/157/EG av den 30 november 2009 om renrasiga avelsdjur av nötkreatur (EUT L 323, 10.12.2009, s. 1).	Förordning av den 31 oktober 2012 om uppfödning (OE; RS 916.310).
2. Rådets direktiv 88/661/EEG av den 19 december 1988 om avelsmässiga normer för avelssvin (EGT L 382, 31.12.1988, s. 36).	
3. Rådets direktiv 87/328/EEG av den 18 juni 1987 om godkännande för avel av renrasiga avelsdjur av nötkreatur (EGT L 167, 26.6.1987, s. 54).	
4. Rådets direktiv 88/407/EEG av den 14 juni 1988 om djurhälsokrav som är tillämpliga vid handel inom gemenskapen med och import av sperma från tamdjur av nötkreatur (EGT L 194, 22.7.1988, s. 10).	
5. Rådets direktiv 89/361/EEG av den 30 maj 1989 om renrasiga avelsfår och avelsgetter (EGT L 153, 6.6.1989, s. 30).	
6. Rådets direktiv 90/118/EEG av den 5 mars 1990 om godkännande av renrasiga avelssvin för avel (EGT L 71, 17.3.1990, s. 34).	
7. Rådets direktiv 90/119/EEG av den 5 mars 1990 om godkännande av hybridavelssvin för avel (EGT L 71, 17.3.1990, s. 36).	
8. Rådets direktiv 90/427/EEG av den 26 juni 1990 om avelsmässiga och genealogiska villkor för handeln med hästdjur inom gemenskapen (EGT L 224, 18.8.1990, s. 55).	
9. Rådets direktiv 90/428/EEG av den 26 juni 1990 om handel med hästdjur som är avsedda för tävlingar och om villkor för deltagande i tävlingar (EGT L 224, 18.8.1990, s. 60).	
10. Rådets direktiv 91/174/EEG av den 25 mars 1991 om krav beträffande avel och härstamning vid saluföring av renrasiga djur samt om ändring av direktiv 77/504/EEG och 90/425/EEG (EGT L 85, 5.4.1991, s. 37).	
11. Rådets direktiv 94/28/EG av den 23 juni 1994 om principer för zootekniska och genealogiska villkor för import från tredje land av djur, sperma, ägg och embryon och om ändring av direktiv 77/504/EEG om renrasiga avelsdjur av nötkreatur (EGT L 178, 12.7.1994, s. 66).	

B. GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

För tillämpningen av detta tillägg ska handel med levande djur och animaliska produkter mellan Europeiska unionens medlemsstater och Schweiz ske på samma villkor som handeln mellan Europeiska unionens medlemsstater.

Utan att detta påverkar de bestämmelser om avelstekniska kontroller som avses i tilläggen 5 och 6 ska de schweiziska myndigheterna förbinda sig att vid import tillämpa bestämmelserna i rådets direktiv 94/28/EG.

Vid svårigheter ska frågan överlämnas till gemensamma veterinärkommittén på begäran av någon av parterna."

BILAGA V

Tillägg 5 till bilaga 11 till jordbruksavtalet ska ersättas med följande:

"Tillägg 5

Levande djur, sperma, ägg och embryon: Gränskontroller och avgifter

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser – Traces-systemet

A. LAGSTIFTNING (*)

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse före den 31 december 2014.

Europeiska unionen	Schweiz
Kommissionens beslut 2004/292/EG av den 30 mars 2004 om idrifttagande av Traces-systemet och om ändring av beslut 92/486/EEG (EUT L 94, 31.3.2004, s. 63).	1. Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE; RS 916.40). 2. Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401). 3. Förordning av den 18 april 2007 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE; RS 916.443.10). 4. Förordning av den 18 april 2007 om import och transitering av djur med flyg från tredjeländer (OITA; RS 916.443.12). 5. Förordning av den 27 augusti 2008 om import och transitering av animalieprodukter med flyg från tredjeländer (OITPA; RS 916.443.13). 6. Det federala inrikesministeriets förordning av den 16 maj 2007 om kontroll av import och transitering av djur och animalieprodukter (förordning om OITE-kontroller) (RS 916.443.106). 7. Förordning av den 28 november 2014 om import, transitering och export av sällskapsdjur (OITE-AC; RS 916.443.14).

B. GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

Kommissionen ska i samarbete med l'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires integrera Schweiz i Traces-systemet enligt kommissionens beslut 2004/292/EG.

Om så krävs ska kompletterande övergångsåtgärder fastställas inom gemensamma veterinärkommittén.

KAPITEL II

Veterinära och avelstekniska kontroller som är tillämpliga i handeln mellan Europeiska unionens medlemsstater och Schweiz

A. LAGSTIFTNING (*)

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse före den 31 december 2014.

De veterinära och avelstekniska kontroller som är tillämpliga i handeln mellan Europeiska unionens medlemsstater och Schweiz ska utföras i enlighet med bestämmelserna i följande rättsakter:

Europeiska unionen	Schweiz
1. Rådets direktiv 89/608/EEG av den 21 november 1989 om ömsesidig hjälp mellan medlemsstaternas myndigheter och samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av lagstiftningen om veterinära frågor och avelsfrågor (EGT L 351, 2.12.1989, s. 34).	1. Lagen om epizootier av den 1 juli 1966 (LFE; RS 916.40), särskilt artikel 57.
2. Rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden (EGT L 224, 18.8.1990, s. 29).	2. Förordning av den 18 april 2007 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE; RS 916.443.10).
	3. Det federala inrikesministeriets förordning av den 16 maj 2007 om kontroll av import och transitering av djur och animalieprodukter (förordning om OITE-kontroller) (RS 916.443.106).
	4. Förordning av den 28 november 2014 om import, transitering och export av sällskapsdjur (OITE-AC; RS 916.443.14).
	5. Federal förordning av den 30 oktober 1985 om de arvoden som uppbärs av l'Office de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires (OSAV) (förordning om OSAV:s arvoden; RS 916.472).

B. GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

I de fall som avses i artikel 8 i direktiv 90/425/EEG ska de behöriga myndigheterna på bestämmelseorten utan dröjsmål kontakta de behöriga myndigheterna på avsändningsorten. De ska vidta alla nödvändiga åtgärder och meddela den behöriga myndigheten på avsändningsorten och kommissionen vilka kontroller som utförts, vilka beslut som fattats och motiveringen för dessa.

Gemensamma veterinärkommittén ska ansvara för genomförandet av bestämmelserna i artiklarna 10, 11 och 16 i direktiv 89/608/EEG samt i artiklarna 9 och 22 i direktiv 90/425/EEG.

C. SÄRSKILDA TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER FÖR DJUR SOM SÄNDS PÅ BETESGÅNG I GRÄNSOMRÅDEN

1. Definitioner

Betesgång: att växla betesområde till ett gränsområde som är begränsat till 10 km när djur sänds ut till en medlemsstat i Europeiska unionen eller till Schweiz. Vid särskilda motiverade omständigheter kan ett längre avstånd på endera sidan av gränsen mellan Schweiz och Europeiska unionen tillåtas av berörda behöriga myndigheter.

Dagsbete: betesgång då djuren varje kväll återvänder till sin ursprungsanläggning i en medlemsstat i Europeiska unionen eller i Schweiz.

2. Vid betesgång mellan Europeiska unionens medlemsstater och Schweiz ska bestämmelserna i kommissionens beslut 2001/672/EG (*) gälla i tillämpliga delar. Inom ramen för denna bilaga ska dock texten i artikel 1 i beslut 2001/672/EG anpassas enligt följande:

— Hänvisningen till perioden mellan den 1 maj och den 15 oktober ska ersättas med "kalenderåret".

- För Schweiz ska de områden som avses i artikel 1 i beslut 2001/672/EG och som räknas upp i motsvarande bilaga vara följande:

SCHWEIZ

Kantonen Zürich

Kantonen Bern

Kantonen Luzern

Kantonen Uri

Kantonen Schwyz

Kantonen Obwalden

Kantonen Nidwalden

Kantonen Glarus

Kantonen Zug

Kantonen Fribourg

Kantonen Solothurn

Kantonen Basel-Stadt

Kantonen Basel-Landschaft

Kantonen Schaffhausen

Kantonen Appenzell-Ausserrhoden

Kantonen Appenzell-Innerrhoden

Kantonen Sankt Gallen

Kantonen Graubünden

Kantonen Argau

Kantonen Thurgau

Kantonen Ticino

Kantonen Vaud

Kantonen Valais

Kantonen Neuchâtel

Kantonen Genève

Kantonen Jura

I enlighet med epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401), särskilt artikel 7 (registrering), och förordningen av den 26 november 2011 om databasen om djurhandel (BDTA) (förordning om BDTA; RS 916.404.1), särskilt avsnitt 2 (databasens innehåll), ska Schweiz förse varje betesområde med en specifik registreringskod som ska registreras i den nationella databasen för nötkreatur.

3. För betesgång mellan Europeiska unionens medlemsstater och Schweiz ska den officiella veterinären i det land djuren sänds ut ifrån
 - a) den dag då intyget utfärdas, och senast under de 24 timmarna före den dag då djuren beräknas anlända, med hjälp av det datoriserade system som länkar samman veterinärmyndigheterna och som föreskrivs i artikel 20 i direktiv 90/425/EEG, informera den behöriga myndigheten på den mottagande platsen (den lokala veterinär-enheten) om att djuren sänds iväg,
 - b) undersöka djuren under de sista 48 timmarna innan de sänds iväg; dessa djur måste ha identifierats ordentligt,
 - c) utfärda ett intyg enligt förlagan i punkt 9.
4. Djuren ska stå under tullkontroll så länge betesgången varar.
5. Djurägaren ska
 - a) skriftligen försäkra att han eller hon rättar sig efter samtliga åtgärder som det beslutas om i denna bilaga och efter alla övriga åtgärder som det beslutas om på lokal nivå, på samma sätt som alla djurägare med ursprung i en medlemsstat i Europeiska unionen eller i Schweiz,
 - b) betala kostnaderna för de kontroller som tillämpningen av denna bilaga ger upphov till,
 - c) fullt ut samarbeta vid genomförandet av de tull- och veterinärkontroller som krävs av de officiella myndigheterna i det utsändande och det mottagande landet.
6. När djuren återvänder, vid betessäsongens slut eller tidigare, ska den officiella veterinären i det land där betesområdet ligger
 - a) den dag då intyget utfärdas, och senast under de 24 timmarna före den dag då djuren beräknas anlända, med hjälp av det datoriserade system som länkar samman veterinärmyndigheterna och som föreskrivs i artikel 20 i direktiv 90/425/EEG, informera den behöriga myndigheten på bestämmelseorten (den lokala veterinärenheten) om att djuren sänds iväg,
 - b) undersöka djuren under de sista 48 timmarna innan de sänds iväg; dessa djur måste ha identifierats ordentligt,
 - c) utfärda ett intyg enligt förlagan i punkt 9.
7. Om sjukdom bryter ut ska lämpliga åtgärder vidtas efter överenskommelse mellan de behöriga veterinärmyndighe-terna. Eventuella frågor beträffande kostnaderna ska granskas av dessa myndigheter. Om nödvändigt ska frågan hänskjutas till gemensamma veterinärkommittén.
8. Som undantag från bestämmelserna om betesgång i punkterna 1–7 ska följande gälla vid dagsbete mellan Europeiska unionens medlemsstater och Schweiz:
 - a) Djuren får inte komma i kontakt med djur från en annan anläggning.
 - b) Djurens ägare åtar sig att underrätta den behöriga veterinärmyndigheten om alla kontakter mellan djuren och djur från en annan anläggning.
 - c) Det hälsointyg som fastställs i punkt 9 nedan ska visas upp för de behöriga veterinärmyndigheterna varje kalenderår då djuren för första gången förs in i en medlemsstat i Europeiska unionen eller i Schweiz. Hälsointyget ska på begäran kunna visas upp för de behöriga veterinärmyndigheterna.

d) Bestämmelserna i punkterna 2 och 3 ska endast tillämpas den första gången under kalenderåret då djuren sänds iväg till en medlemsstat i Europeiska unionen eller till Schweiz.

e) Bestämmelserna i punkt 6 ska inte tillämpas.

f) Djurens ägare åtar sig att underrätta den behöriga veterinärmyndigheten om betesperiodens slut.

9. Förlaga till hälsointyg för nötkreatur för betesgång i gränsområden eller dagsbeten och för återkomst från betesgång i gränsområden:

Förlaga till hälsointyg för nötkreatur för betesgång i gränsområden eller dagsbeten och för återkomst från betesgång i gränsområden:

EUROPEISKA UNIONEN				Hälsointyg inom unionen			
I.1. Avsändare Namn Adress Land				I.2. Intygets referensnummer		I.2.a. Lokalt referens-nummer	
				I.3. Central behörig myndighet			
				I.4. Lokal behörig myndighet			
I.5. Adressat Namn Adress Land				I.6. Nr på tillhörande originalintyg		Nr på styrkande handlingar	
				I.7. Handlare Namn Godkännande nr			
I.8. Ur-sprungs-land	ISO-kod	I.9. Ur-sprungs-region	Kod	I.10. Bestäm-melse-land	ISO-kod	I.11. Bestäm-melse-region	Kod
I.12. Ursprungsort/fiskeplats Företag ☐ Uppsamlingsplats ☐ Handelsanläggning ☐ Certifierat organ ☐ Seminstation ☐ Godkänt företag för vattenbruk ☐ Team för embryoöverföring ☐ Företag ☐ Övrigt ☐ Namn Godkännande nr Adress Postnr				I.13. Bestäm-melseort Företag ☐ Uppsamlingsplats ☐ Handelsanläggning ☐ Certifierat organ ☐ Seminstation ☐ Godkänt företag för vattenbruk ☐ Team för embryoöverföring ☐ Företag ☐ Övrigt ☐ Namn Godkännande nr Adress Postnr			
I.14. Lastningsort Postnr				I.15. Datum och klockslag för avresa			

Del I: Detaljer om den presenterade sändningen

EUROPEISKA UNIONEN		Hälsointyg inom unionen	
I.16. Transportmedel Flyg ☐ Fartyg ☐ Järnvägsvagn ☐ Vägtransport ☐ Övrigt ☐ Identifikation: Nummer:		I.17. Transportör Namn Godkännande nr Adress Postnr Medlemsstat	
I.21	I.20. Antal/Kvantitet	I.22. Antal förpackningar	
I.23. Förseglingens nummer och containernummer			
I.25. Djur/Produkter som intygas vara avsedda för Alternnerande beteshållning ☐			
I.26. Transitering genom tredjeland ☐ Tredjeland ISO-kod Tredjeland ISO-kod Tredjeland ISO-kod Utförelställe Kod Införelställe Nr på gränskontroll-station		I.27. Transitering genom medlemsstaterna ☐ Medlemsstat ISO-kod Medlemsstat ISO-kod Medlemsstat ISO-kod	
I.28. Export ☐ Tredjeland ISO-kod Utförelställe Kod		I.29. Beräknad transporttid	
I.30. Färdplan Ja ☐ Nej ☐			
I.31. Djurens identitet Varukod (HS) Pass nr			

EUROPEISKA UNIONEN		2005/22 Bete	
II. Hälsoinformation		II.a. Intygets referensnummer	II.b. Lokalt referensnummer
A. Hälsointyg för nötkreatur för betesgång i gränsområden eller dagsbeten.			
I egenskap av officiell veterinär intygar jag följande:			
A.1. Varje djur i det parti som beskrivs ovan härrör från en ursprungsanläggning och ett område som, i enlighet med unionslagstiftningen eller den nationella lagstiftningen, inte är föremål för några förbud eller begränsningar föranledda av djursjukdomar som kan drabba nötkreatur.			
A.2. Djuren kommer från en ursprungsbesättning i en medlemsstat eller en del av en medlemsstats territorium som			
a) infört ett övervakningsnät som godkänts genom kommissionens beslut .../.../EG eller, för Schweiz del, genom avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz av den 21 juni 1999 (bilaga 11, tillägg 2, punkt I),			
b) officiellt har erkänts fri från leukos, tuberkulos och brucellos.			
A.3. Varje djur i partiet är ett avelsdjur ⁽³⁾ eller produktionsdjur ⁽¹⁾ som			
a) så vitt kan fastställas har befunnit sig på ursprungsanläggningen under de senaste 30 dagarna eller sedan födelsen om det är yngre än 30 dagar, och inget djur som importerats från tredje land har tillförts anläggningen under denna period, såvida det inte varit isolerat från alla andra djur inom anläggningen,			
b) inte under de senaste 30 dagarna varit i kontakt med djur från besättningar som inte uppfyller kraven i 2.			
A.4. De ovan beskrivna djuren har undersökts den [datum] inom 48 timmar före den planerade avfärden, och inte visat några kliniska tecken på infektionssjukdom eller smittsam sjukdom.			
A.5. Ursprungsanläggningen och, i förekommande fall, den godkända uppsamlingsplatsen, och de områden där de ligger är inte föremål för några förbud eller begränsningar föranledda av djursjukdomar som kan drabba nötkreatur, i enlighet med unionslagstiftning eller nationell lagstiftning.			
A.6. Samtliga tillämpliga bestämmelser i rådets direktiv 64/432/EEG har följts.			
A.7. Djuren uppfyller tilläggskraven avseende IBR/IPV enligt kommissionens beslut 2004/558/EG, vars bestämmelser gäller i tillämpliga delar i enlighet med avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz av den 21 juni 1999.			
A.8. Vid besiktningen befann sig ovannämnda djur i ett hälsotillstånd som tillät den planerade transporten i enlighet med bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 1/2005.			
A.9. Datum för ankomst till betesområdet ⁽⁶⁾ ...			
A.10. Datum för planerad avfärd från betesområdet: ...			
B. Hälsointyg för nötkreatur för återkomst från betesgång i gränsområden (normal eller tidigarelagd återkomst).			
B.1. De ovan beskrivna djuren [förteckning över djuren vid tidigarelagd återkomst ⁽³⁾ eller förteckning över djuren på relevant originalintyg ⁽³⁾ , ⁽⁷⁾ , ⁽⁸⁾] har undersökts den ... (datum då djuren lastas eller 48 timmar före deras avfärd) och inte visat några kliniska tecken på infektionssjukdom eller smittsam sjukdom.			
B.2. Det betesområde där djuren vistats är inte föremål för några förbud eller begränsningar föranledda av djursjukdomar som kan drabba nötkreatur, i enlighet med gemenskapslagstiftning eller nationell lagstiftning. Inga fall av tuberkulos, brucellos eller leukos har konstaterats under betesperioden.			
* Del A ifylles för betesgång i gränsområden eller dagsbete. Del B ifylles för återkomst från betesgång i gränsområden.			

Del II: Certifiering

EUROPEISKA UNIONEN		2005/22 Bete
II. Hälsoinformation	II.a. Intygets referensnummer	II.b. Lokalt referensnummer
(¹) Uppgifterna på detta intyg ska matas in i det datoriserade system som länkar samman veterinärmyndigheterna och som föreskrivs i artikel 20 i direktiv 90/425/EEG samma dag som intyget utfärdas och senast inom 24 timmar före den dag då djuren beräknas anlända. (²) Detta intyg är giltigt i tio dagar räknat från den dag då hälsoinspektionen genomfördes i Schweiz eller i ursprungsmedlemsstaten. Vid dagsbete är detta intyg giltigt under hela betesperioden. (³) Stryk det som inte är tillämpligt. (⁴) Vid dagsbete är detta intyg giltigt under hela betesperioden. (⁵) Detta intyg undantar inte transportörerna från de åligganden de har enligt gällande unionsbestämmelser, bland annat i fråga om huruvida djuren är i skick att transporteras. (⁶) Betesområdets registreringskod anges under I.13 (godkännandennummer) i detta intyg. (⁷) Om djur av hälsoskäl återvänder till ursprungsanläggningen under betesperioden, åtföljda av ett hälsointyg, ska deras identifieringsnummer strykas från den ursprungliga förteckningen, och förteckningen ska valideras av den officiella veterinären. (⁸) Nummer på det hälsointyg som använts vid införandet i betesområdet anges under I.6 i detta intyg.		
Officiell veterinär/officiell inspektör Namn (med versaler): Befattning och titel: Lokal veterinärenhet: Lokal veterinärenhets nr: Datum: Underskrift: Stämpel:		

(*) Kommissionens beslut 2001/672/EG av den 20 augusti 2001 om särskilda bestämmelser avseende förflyttningar av nötkreatur när dessa tas ut på sommarbete i bergsområden (EGT L 235, 4.9.2001, s. 23).

KAPITEL III

Villkor för handel mellan Europeiska unionen och Schweiz

A. LAGSTIFTNING

För handel med levande djur, deras spermier, ägg och embryon samt för betesgång för nötkreatur i gränsområden mellan Europeiska unionen och Schweiz gäller de hälsointyg som föreskrivs i denna bilaga och som kan hämtas från Traces-systemet i enlighet med bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 599/2004 (*).

(*) Kommissionens förordning (EG) nr 599/2004 av den 30 mars 2004 om antagande av en harmoniserad förlaga för intyg och inspektionsprotokoll för handel inom gemenskapen med djur och produkter av animaliskt ursprung (EUT L 94, 31.3.2004, s. 44).

KAPITEL IV

Veterinärkontroller vid import från tredjeländer

A. LAGSTIFTNING (*)

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse före den 31 december 2014.

Kontrollerna av import från tredjeländ ska utföras i enlighet med bestämmelserna i följande rättsakter:

Europeiska unionen	Schweiz
1. Kommissionens förordning (EG) nr 282/2004 av den 18 februari 2004 om inrättande av ett dokument för deklarering och veterinärkontroll av djur från tredje land som förs in i gemenskapen (EUT L 49, 19.2.2004, s. 11). 2. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, 30.4.2004, s. 1). 3. Rådets direktiv 91/496/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av regler för hur veterinärkontroller ska organiseras för djur som importeras till gemenskapen från tredje land och om ändring av direktiven 89/662/EEG, 90/425/EEG och 90/675/EEG (EGT L 268, 24.9.1991, s. 56). 4. Rådets direktiv 96/22/EG av den 29 april 1996 om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan samt av β-agonister vid animalieproduktion och om upphävande av direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 3). 5. Rådets direktiv 96/23/EG av den 29 april 1996 om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och restsammansatser av dessa i levande djur och i produkter framställda därav och om upphävande av direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 10). 6. Kommissionens beslut 97/794/EG av den 12 november 1997 om vissa närmare bestämmelser för tillämpning av rådets direktiv 91/496/EEG med avseende på veterinärkontroller av levande djur som importeras till gemenskapen från tredje land (EGT L 323, 26.11.1997, s. 31). 7. Kommissionens beslut 2007/275/EG av den 17 april 2007 om förteckningar över djur och produkter som ska undersökas vid gränskontrollstationer enligt rådets direktiv 91/496/EEG och 97/78/EG (EUT L 116, 4.5.2007, s. 9).	1. Förordning av den 18 april 2007 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE; RS 916.443.10). 2. Förordning av den 18 april 2007 om import och transitering av djur med flyg från tredjeländ (OITA; RS 916.443.12). 3. Förordning av den 27 augusti 2008 om import och transitering av animalieprodukter med flyg från tredje land (OITPA; RS 916.443.13). 4. Det federala inrikesministeriets förordning av den 16 maj 2007 om kontroll av import och transitering av djur och animalieprodukter (förordning om OITE-kontroller) (RS 916.443.106). 5. Förordning av den 28 november 2014 om import, transitering och export av sällskapsdjur (OITE-AC; RS 916.443.14). 6. Förordning av den 30 oktober 1985 om de arvoden som uppbärs av l'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires (OSAV) (förordning om OSAV:s arvoden; RS 916.472). 7. Förordning av den 18 augusti 2004 om veterinärmedicinska läkemedel (OmédV; RS 812.212.27).

B. GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

1. För tillämpningen av artikel 6 i direktiv 91/496/EEG ska Europeiska unionens medlemsstaters gränskontrollstationer för veterinärkontroller av levande djur anges i bilaga I till kommissionens beslut 2009/821/EG (*).

(*) +Kommissionens beslut 2009/821/EG av den 28 september 2009 om upprättande av en förteckning över godkända gränskontrollstationer, om fastställande av vissa regler för inspektioner som utförs av kommissionens veterinäre experter och om fastställande av veterinärenheter i Traces-systemet (EUT L 296, 12.11.2009, s. 1).

2. För tillämpningen av artikel 6 i direktiv 91/496/EEG ska följande gränskontrollstationer användas för Schweiz del:

Namn	Traces-kod	Typ	Kontrollcentrum	Typ av godkännande
Zürichs flygplats	CHZRH4	A	Centrum 3	O – Övriga djur (inklusive djurparksdjur) (*)
Genèves flygplats	CHGVA4	A	Centrum 2	O – Övriga djur (inklusive djurparksdjur) (*)

(*) Referens till de kategorier som fastställs i beslut 2009/821/EG.

Gemensamma veterinärkommittén ska ansvara för senare ändringar av förteckningen över gränskontrollstationer, kontrollcentrum och typ av godkännande.

Gemensamma veterinärkommittén ska ansvara för inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 19 i direktiv 91/496/EEG och artikel 57 i den schweiziska epizootilagen.

3. *L'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires* ska samtidigt med Europeiska unionens medlemsstater tillämpa de importvillkor som avses i tillägg 3 till denna bilaga samt tillämpningsföreskrifterna.

L'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires kan besluta om restriktivare åtgärder och kräva ytterligare garantier. Samråd ska ske inom gemensamma veterinärkommittén i syfte att finna lämpliga lösningar.

L'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires och Europeiska unionens medlemsstater ska underrätta varandra om särskilda importvillkor som fastställs bilateralt och som inte harmoniseras på unionsnivå.

4. De gränskontrollstationer i Europeiska unionens medlemsstater som avses i punkt 1 i denna del ska ansvara för kontrollerna vid import från tredjeländer till Schweiz, enligt bestämmelserna i del A i kapitel IV i detta tillägg.
5. De gränskontrollstationer i Schweiz som nämns i punkt 2 ska ansvara för kontrollerna vid import från tredjeländer till Europeiska unionens medlemsstater, enligt bestämmelserna i del A i detta kapitel.

KAPITEL V

Särskilda bestämmelser

1. IDENTIFIERING AV DJUR

A. LAGSTIFTNING (*)

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse före den 31 december 2014.

Kontrollerna av import från tredjeländer ska utföras i enlighet med bestämmelserna i följande rättsakter:

Europeiska unionen	Schweiz
1. Rådets direktiv 2008/71/EG av den 15 juli 2008 om identifikation och registrering av svin (EUT L 213, 8.8.2008, s. 31).	1. Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401), särskilt artiklarna 7–15f (registrering och identifikation).
2. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttsprodukter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 820/97 (EGT L 204, 11.8.2000, s. 1).	2. Förordning av den 26 oktober 2011 om databasen om djurhandel (förordning om databasen om djurhandel BDTA; RS 916.404.1).

B. GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

- a. Gemensamma veterinärkommittén ska ansvara för tillämpningen av artikel 4.2 i direktiv 2008/71/EG.
- b. Gemensamma veterinärkommittén ska ansvara för genomförandet av inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 22 i förordning (EG) nr 1760/2000, artikel 57 i den schweiziska epizootilagen och artikel 1 i förordningen av den 23 oktober 2013 om samordning av inspektioner på jordbruksföretag (OCCEA; RS 910.15).

2. DJURSKYDD

A. LAGSTIFTNING (*)

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse före den 31 december 2014.

Europeiska unionen	Schweiz
1. Rådets förordning (EG) nr 1/2005 av den 22 december 2004 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden och om ändring av direktiven 64/432/EEG och 93/119/EG och förordning (EG) nr 1255/97 (EUT L 3, 5.1.2005, s. 1).	1. Den federala lagen om djurskydd av den 16 december 2005 (LPA; RS 455), särskilt artiklarna 15 och 15a (principer, internationella transporter av djur).
2. Rådets förordning (EG) nr 1255/97 av den 25 juni 1997 om gemenskapskriterier för kontrollstationer och om ändring av färdplanen i bilagan till direktiv 91/628/EEG (EGT L 174, 2.7.1997, s. 1).	2. Djurskyddsförordningen av den 23 april 2008 (OPAn; RS 455.1), särskilt artiklarna 169–176 (internationella transporter av djur).

B. GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

- a) De schweiziska myndigheterna ska förbinda sig att följa bestämmelserna i förordning (EG) nr 1/2005 vid handel mellan Schweiz och Europeiska unionen och vid import från tredje land.
- b) I de fall som avses i artikel 26 i förordning (EG) nr 1/2005 ska de behöriga myndigheterna på bestämmelseorten utan dröjsmål kontakta de behöriga myndigheterna på avsändningsorten.
- c) Gemensamma veterinärkommittén ska ansvara för genomförandet av bestämmelserna i artiklarna 10, 11 och 16 i rådets direktiv 89/608/EEG.
- d) Gemensamma veterinärkommittén ska ansvara för genomförandet av inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 28 i förordning (EG) nr 1/2005 och artikel 208 i djurskyddsförordningen av den 23 april 2008 (OPAn; RS 455.1).
- e) Enligt bestämmelserna i artikel 15a tredje stycket i den federala lagen om djurskydd av den 16 december 2005 (LPA; RS 455) ska transitering genom Schweiz av nötboskap, får, getter, svin, slakthästar och slaktfjäderfä endast ske per tåg eller per flyg. Frågan ska behandlas av gemensamma veterinärkommittén.

3. AVGIFTER

1. Inga avgifter ska utkrävas för veterinära kontroller i handeln mellan Europeiska unionens medlemsstater och Schweiz.
2. För veterinärkontroller vid import från tredje land ska de schweiziska myndigheterna åta sig att utkräva de avgifter som är förbundna med de offentliga kontroller som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004."

BILAGA VI

Tillägg 6 till bilaga 11 till jordbruksavtalet ska ersättas med följande:

"Tillägg 6

Animalieprodukter

KAPITEL I

Sektorer med ömsesidigt erkännande av likvärdighet

"Animaliska produkter som är avsedda att användas som livsmedel"

Definitionerna i förordning (EG) nr 853/2004 ska gälla i tillämpliga delar.

Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse den 31 december 2014.

	Export från Europeiska unionen till Schweiz och från Schweiz till Europeiska unionen		
	Handelsvillkor		Likvärdighet
	Europeiska unionen	Schweiz	
<i>Djurhälsa</i>			
1. Färskt kött inklusive köttfärs, köttberedningar och köttprodukter, icke bearbetat fett och utsmält fett			
Tama hov- och klövdjur	Rådets direktiv 64/432/EEG	Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE; RS 916.40)	Ja ⁽¹⁾
Tama hästdjur	Direktiv 2002/99/EG (*) Förordning (EG) nr 999/2001	Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401)	
2. Kött av hägnat vilt, köttberedningar, köttprodukter			
Andra hägnade landlevande däggdjur än ovan nämnda	Rådets direktiv 64/432/EEG Rådets direktiv 92/118/EEG (**) Direktiv 2002/99/EG Förordning (EG) nr 999/2001	Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE; RS 916.40) Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401)	Ja
Strutsfåglar i hägn	Rådets direktiv 92/118/EEG		Ja
Hardjur	Direktiv 2002/99/EG		

	Export från Europeiska unionen till Schweiz och från Schweiz till Europeiska unionen		
	Handelsvillkor		Likvärdighet
	Europeiska unionen	Schweiz	
3. Kött av frilevande vilt, köttberedningar, köttprodukter			
Vilda hov- och klövdjur	Direktiv 2002/99/EG	Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE; RS 916.40)	Ja
Hardjur	Förordning (EG) nr 999/2001	Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401)	
Andra landlevande däggdjur			
Fjädevilt			
4. Färskt kött av fjäderfä, köttberedningar och köttprodukter, samt icke bearbetat fett och utsmält fett			
Fjäderfä	Direktiv 92/118/EEG	Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE; RS 916.40)	Ja
	Direktiv 2002/99/EG	Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401)	
5. Magar, blåsor och tarmar			
Nötkreatur	Direktiv 64/432/EEG	Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE; RS 916.40)	Ja ⁽¹⁾
Får och getter	Direktiv 92/118/EEG	Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401)	
Svin	Direktiv 2002/99/EG		
	Förordning (EG) nr 999/2001		
6. Ben och benprodukter			
Tama hov- och klövdjur	Direktiv 64/432/EEG	Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE; RS 916.40)	Ja ⁽¹⁾
Tama hästdjur	Direktiv 92/118/EEG	Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401)	
Andra hägnade landlevande eller frilevande däggdjur	Direktiv 2002/99/EG		
Fjäderfä, strutsfåglar och fjädevilt	Förordning (EG) nr 999/2001		
7. Bearbetat animaliskt protein, blod och blodprodukter			
Tama hov- och klövdjur	Direktiv 64/432/EEG	Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE; RS 916.40)	Ja ⁽¹⁾
Tama hästdjur	Direktiv 92/118/EEG	Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401)	
Andra hägnade landlevande eller frilevande däggdjur	Direktiv 2002/99/EG		
Fjäderfä, strutsfåglar och fjädevilt	Förordning (EG) nr 999/2001		

	Export från Europeiska unionen till Schweiz och från Schweiz till Europeiska unionen		
	Handelsvillkor		Likvärdighet
	Europeiska unionen	Schweiz	
8. Gelatin och kollagen			
	Direktiv 2002/99/EG	Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE; RS 916.40)	Ja ⁽¹⁾
	Förordning (EG) nr 999/2001	Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401)	
9. Mjölks och mjölkprodukter			
	Direktiv 64/432/EEG	Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE; RS 916.40)	Ja
	Direktiv 2002/99/EG	Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401)	
10. Ägg och äggprodukter			
	Direktiv 2002/99/EG	Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE; RS 916.40)	Ja
		Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401)	
11. Fiskeriprodukter, musslor, tagghudingar, manteldjur och marina snäckor och sniglar			
	Direktiv 2006/88/EG	Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE; RS 916.40)	Ja
	Direktiv 2002/99/EG	Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401)	
12. Honung			
	Direktiv 92/118/EEG	Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE; RS 916.40)	Ja
	Direktiv 2002/99/EG	Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401)	
13. Sniglar och grodlår			
	Direktiv 92/118/EEG	Epizootilagen av den 1 juli 1966 (LFE; RS 916.40)	Ja
	Direktiv 2002/99/EG	Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401)	

⁽¹⁾ Erkännandet av likheterna mellan lagstiftningarna när det gäller övervakning av TSE hos får och getter kommer att ses över inom gemensamma veterinärkommittén.

Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse den 31 december 2014.

Export från Europeiska unionen till Schweiz och från Schweiz till Europeiska unionen		
Handelsvillkor		Likvärdighet
Europeiska unionen	Schweiz	
<i>Folkhälsa</i>		
Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati (EGT L 147, 31.5.2001, s. 1).	Federal lag av den 9 oktober 1992 om livsmedel och bruksföremål (LDAl; RS 817.0).	Ja, på särskilda villkor.
	Djurskyddsförordningen av den 23 april 2008 (OPAn; RS 455.1)	
Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien (EUT L 139, 30.4.2004, s. 1).	Förordning av den 16 november 2011 rörande grundutbildning, yrkeskvalificerande utbildning och fortbildning av personer som arbetar inom den offentliga veterinärtjänsten (RS 916.402).	
Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung (EUT L 139, 30.4.2004, s. 55).	Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401).	
Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel (EUT L 139, 30.4.2004, s. 206):	Primärproduktionsförordningen av den 23 november 2005 (OPPr; RS 916.020).	
	Förordning av den 23 november 2005 om djurslakt och köttkontroll (OAbCV; RS 817.190).	
Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, 30.4.2004, s. 1).	Förordning av den 23 november 2005 om livsmedel och bruksföremål (ODAlOUS; RS 817.02).	
Kommissionens förordning (EG) nr 2073/2005 av den 15 november 2005 om mikrobiologiska kriterier för livsmedel (EUT L 338, 22.12.2005, s. 1).	Förordning utfärdad av det federala inrikesdepartementet den 23 november 2005 om genomförande av livsmedelslagstiftningen (RS 817.025.21).	
	Förordning utfärdad av det federala ministeriet för ekonomi, utbildning och forskning den 23 november 2005 om hygien i primärproduktionen (OHyPPr; RS 916.020.1).	
	Hygienförordning utfärdad av det federala inrikesdepartementet den 23 november 2005 (OHyG; RS 817.024.1)	
	Det federala inrikesministeriets förordning av den 23 november 2005 om hygien vid djurslakt (OHyAb; RS 817.190.1).	
	Det federala inrikesministeriets förordning av den 23 november 2005 om livsmedel av animaliskt ursprung (RS 817.022.108).	

Export från Europeiska unionen till Schweiz och från Schweiz till Europeiska unionen		
	Handelsvillkor	Likvärdighet
	Europeiska unionen	Schweiz
Kommissionens förordning (EG) nr 2074/2005 av den 5 december 2005 om tillämpningsåtgärder för vissa produkter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 och för genomförandet av offentlig kontroll enligt Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, om undantag från Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 och om ändring av förordningarna (EG) nr 853/2004 och (EG) nr 854/2004 5 (EUT L 338, 22.12.2005, s. 27). Kommissionens förordning (EG) nr 2075/2005 av den 5 december 2005 om fastställande av särskilda bestämmelser för offentlig kontroll av trikiner i kött (EUT L 338, 22.12.2005, s. 60).		
<i>Djurskydd</i>		
Rådets förordning (EG) nr 1099/2009 av den 24 september 2009 om skydd av djur vid tidpunkten för avlivning (EUT L 303, 18.11.2009, s. 1).	Djurskyddsförordningen av den 16 december 2005 (LPA; RS 455). Djurskyddsförordningen av den 23 april 2008 (OPAn; RS 455.1). Förordning utfärdad av de schweiziska veterinärmyndigheterna den 12 augusti 2010 om skydd av djur vid slakt (OPAnAb; RS 455.110.2). Förordning av den 23 november 2005 om djurslakt och köttkontroll (OAbCV; RS 817.190).	Ja, på särskilda villkor.
(*) Rådets direktiv 2002/99/EG av den 16 december 2002 om fastställande av djurhälsoregler för produktion, bearbetning, distribution och införsel av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel (EGT L 18, 23.1.2003, s. 11). (**) Rådets direktiv 92/118/EEG av den 17 december 1992 om djurhälso- och hygienkrav för handel inom gemenskapen med produkter, som inte omfattas av sådana krav i de särskilda gemenskapsbestämmelser som avses i bilaga A. I till direktiv 89/662/EEG och, i fråga om patogener, i direktiv 90/425/EEG, samt för import till gemenskapen av sådana produkter (EGT L 62, 15.3.1993, s. 49).		

Särskilda villkor

- 1) Handel mellan Europeiska unionens medlemsstater och Schweiz med animaliska produkter avsedda att användas som livsmedel får endast ske på samma villkor som för handeln mellan Europeiska unionens medlemsstater, även när det gäller skyddet av djur vid avlivning. Dessa produkter åtföljs i förekommande fall av de hälsointyg som föreskrivs för handel mellan Europeiska unionens medlemsstater, eller som omfattas av denna bilaga och är tillgängliga i Traces-systemet.
- 2) Schweiz ska upprätta en förteckning över godkända anläggningar i enlighet med bestämmelserna i artikel 31 (om registrering/godkännande av foder- och livsmedelsanläggningar) i förordning (EG) nr 882/2004.
- 3) När det gäller import tillämpar Schweiz samma bestämmelser som dem som används på unionsnivå.
- 4) De behöriga schweiziska myndigheterna använder sig inte av undantaget från den trikinundersökning som avses i artikel 3.2, i förordning (EG) nr 2075/2005. Om de behöriga schweiziska myndigheterna skulle använda sig av detta undantag förbinder de sig att genom ett skriftligt förfarande till kommissionen sända in en förteckning över de regioner där trikinrisken hos tamsvin officiellt erkänns som obetydlig. Europeiska unionens medlemsstater ska ha tre månader på sig från det att anmälan mottagits för att översända skriftliga kommentarer till kommissionen. Om kommissionen eller en medlemsstat i Europeiska unionen inte framför några invändningar erkänns regionen som en region med en obetydlig risk för trikininfektion, och tamsvin därifrån ska undantas från trikinundersökning vid slakt. Bestämmelserna i artikel 3.3 i förordning (EG) nr 2075/2005 ska gälla i tillämpliga delar.
- 5) De detektionsmetoder som beskrivs i kapitlen I och II i bilaga I till förordning (EG) nr 2075/2005 tillämpas i Schweiz vid undersökningar som har till syfte att påvisa förekomsten av trikiner. Däremot används inte den trikinoskopiska undersökning som beskrivs i kapitel III i bilaga I till förordning (EG) nr 2075/2005.
- 6) De behöriga schweiziska myndigheterna kan tillämpa undantaget från trikinundersökningen när det gäller slaktkroppar och kött av tamsvin som är avsedda för gödning och för slakt på småskaliga slakterier.

Denna bestämmelse ska tillämpas till och med den 31 december 2016.

Enligt bestämmelserna i artikel 8 stycke 3 i det federala inrikesministeriets förordning av den 23 november 2005 om hygien vid djurslakt (OHAb; RS 817.190.1) och artikel 9 stycke 8 i det federala inrikesministeriets förordning av den 23 november 2005 om animaliska livsmedel (RS 817.022.108) ska dessa slaktkroppar och kött av tamsvin som är avsedda för gödning och för slakt samt köttberedningar, köttprodukter och förarbetade köttprodukter av sådant kött förses med ett särskilt hälsomärke som överensstämmer med den förlaga som fastställs i sista stycket i bilaga 9 till det federala inrikesministeriets förordning av den 23 november 2005 om hygien vid djurslakt. Schweiz får enligt bestämmelserna i artikel 9a i det federala inrikesministeriets förordning av den 23 november 2005 om animaliska livsmedel inte bedriva handel med Europeiska unionens medlemsstater med dessa produkter.

- 7) Handel mellan Europeiska unionens medlemsstater och Schweiz med slaktkroppar och kött av tamsvin som är avsedda för gödning och för slakt, från

— jordbruksföretag som erkänts som trikinfria av de behöriga myndigheterna i Europeiska unionens medlemsstater,

— regioner där trikinrisken hos tamsvin officiellt erkänts som obetydlig,

och som inte har trikinundersökts enligt bestämmelserna i artikel 3 i förordning (EG) nr 2075/2005, får endast ske på samma villkor som för handeln mellan Europeiska unionens medlemsstater.

- 8) Enligt bestämmelserna i artikel 2 i hygienförordningen (OHyg; RS 817.024.1) kan de behöriga schweiziska myndigheterna i särskilda fall företa ändringar i artiklarna 8, 10 och 14 i förordningen om följande villkor uppfylls:

- a) Behovet av anläggningar som är belägna i bergsområden uppfylls enligt den federala lagen av den 6 oktober 2006 om regionalpolitik (RS 901.0) och förordningen av den 28 november om regionalpolitik (RS 901.021).

De behöriga schweiziska myndigheterna förbinder sig att anmäla dessa ändringar skriftligt till kommissionen. Denna anmälan ska innehålla

- en detaljerad beskrivning av de bestämmelser som de behöriga schweiziska myndigheterna bedömer det nödvändigt att ändra, med angivande av ändringens art,
- en beskrivning av de berörda livsmedlen och företagen,
- en motivering till varför ändringarna företagits (och även, i förekommande fall, med uppgift om en sammanfattning av riskanalysen alla åtgärder som måste vidtas för att säkerställa att ändringen inte omintetgör målsättningarna för förordningen om hygien (OHyg; RS 817.024.1),
- all annan relevant information.

Kommissionen och Europeiska unionens medlemsstater kan inom tre månader räknat från det att anmälan mottagits lämna sina synpunkter skriftligt. Om det är nödvändigt ska frågan hänskjutas till gemensamma veterinärkommittén.

- b) Vid framställning av livsmedel med traditionella särdrag gäller följande:

De behöriga schweiziska myndigheterna förbinder sig att anmäla dessa ändringar skriftligt till kommissionen senast tolv månader efter det att de individuella eller allmänna undantagen beviljats. Varje anmälan ska innehålla

- en kort beskrivning av de krav som har ändrats,
- en beskrivning av de berörda livsmedlen och företagen,
- all annan relevant information.

- 9) Kommissionen ska informera Schweiz om de undantag och ändringar som tillämpas i Europeiska unionens medlemsstater enligt artikel 13 i förordning (EG) nr 852/2004, artikel 10 i förordning (EG) nr 853/2004, artikel 13 i förordning (EG) nr 854/2003 och artikel 7 i förordning (EG) nr 2074/2005.

- 10) I enlighet med artikel 179d i epizootiförordningen och artikel 4 i förordningen om livsmedel av animaliskt ursprung ska Schweiz se till att specificerat riskmaterial avlägsnas ur livsmedels- och foderkedjan. I förteckningen över specificerat riskmaterial som ska avlägsnas från nötkreatur anges särskilt ryggrad från djur som är äldre än 30 månader, tonsiller, tarmarna från tolvfingertarm till ändtarm och tarmkäx från djur i alla åldrar.

- 11) Följande laboratorier är Europeiska unionens referenslaboratorier för restsubstanser av veterinärmedicinska läkemedel och främmande ämnen i livsmedel av animaliskt ursprung:

- a) För de restsubstanser som förtecknas i grupp A 1, A 2, A 3 och A 4, grupp B 2 d och grupp B 3 d i bilaga I till direktiv 96/23/EG (*):

RIKILT – Institute of Food Safety, part of Wageningen UR
P.O.Box 230
6700 AE Wageningen
Nederland

- b) För de restsubstanser som förtecknas i grupp B.1 och grupp B.3 e i bilaga I till direktiv 96/23/EG samt för karbadox och olakindox:

Laboratoires d'études et de recherche sur les médicaments vétérinaires et les désinfectants
Anses – Laboratoire de Fougères
35306 Fougères cedex
France

- c) För de restsubstanser som förtecknas i grupp A.5 och grupp B.2 a, b och e i bilaga I till direktiv 96/23/EG:

Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit
Diedersdorfer Weg 1
D-12277 Berlin
Deutschland

- d) För de restsubstanser som förtecknas i grupp B.3 c i bilaga I till direktiv 96/23/EG:

Istituto Superiore di Sanità (ISS)
Viale Regina Elena, 299
I-00161 Rom
Italia

Schweiz ska stå för sin del av kostnaderna för den verksamhet som följer av dessa beslut. Laboratorierna ska ha de uppgifter och åligganden som fastställs i avdelning III och i bilaga VII till förordning (EG) nr 882/2004.

- 12) I väntan på en tillnärmning mellan unionslagstiftningen och den schweiziska lagstiftningen när det gäller export till Europeiska unionen ska Schweiz se till att följande rättsakter och deras tillämpningsföreskrifter beaktas:

1. Rådets förordning (EEG) nr 315/93 av den 8 februari 1993 om fastställande av gemenskapsförfaranden för främmande ämnen i livsmedel (EGT L 37, 13.2.1993, s. 1).

(*) Rådets direktiv 96/23/EG av den 29 april 1996 om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och restsubstanser av dessa i levande djur och i produkter framställda därav och om upphävande av direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 10).

2. Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 872/2012 av den 1 oktober 2012 om antagande av den förteckning över aromämnen som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2232/96, om dess införande i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1334/2008 samt om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 1565/2000 och kommissionens beslut 1999/217/EG (EUT L 267, 2.10.2012, s. 1).
3. Rådets direktiv 96/22/EG av den 29 april 1996 om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan samt av β -agonister vid animalieproduktion och om upphävande av direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 3).
4. Rådets direktiv 96/23/EG av den 29 april 1996 om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och restsubstanter av dessa i levande djur och i produkter framställda därav och om upphävande av direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 10).
5. Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/2/EG av den 22 februari 1999 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar om livsmedel och livsmedelsingredienser som behandlats med joniserande strålning (EGT L 66, 13.3.1999, s. 16).
6. Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/3/EG av den 22 februari 1999 om upprättande av en gemenskapsförteckning över livsmedel och livsmedelsingredienser som behandlas med joniserande strålning (EGT L 66, 13.3.1999, s. 24).
7. Kommissionens beslut 2002/840/EG av den 23 oktober 2002 om antagande av förteckningen över godkända anläggningar för bestrålning av livsmedel i tredje land (EGT L 287, 25.10.2002, s. 40).
8. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2065/2003 av den 10 november 2003 om rökaromer som används eller är avsedda att användas i eller på livsmedel (EUT L 309, 26.11.2003, s. 1).
9. Kommissionens förordning (EG) nr 1881/2006 av den 19 december 2006 om fastställande av gränsvärden för vissa främmande ämnen i livsmedel (EUT L 364, 20.12.2006, s. 5).
10. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1332/2008 av den 16 december 2008 om livsmedelsenzymer och om ändring av rådets direktiv 83/417/EEG, rådets förordning (EG) nr 1493/1999, direktiv 2000/13/EG, rådets direktiv 2001/112/EG samt förordning (EG) nr 258/97 (EUT L 354, 31.12.2008, s. 7).
11. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 av den 16 december 2008 om livsmedelstillsatser (EUT L 354, 31.12.2008, s. 16).
12. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1334/2008 av den 16 december 2008 om aromer och vissa livsmedelsingredienser med aromgivande egenskaper för användning i och på livsmedel och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 1601/91, förordningarna (EG) nr 2232/96 och (EG) nr 110/2008 samt direktiv 2000/13/EG (EUT L 354, 31.12.2008, s. 34).
13. Kommissionens förordning (EU) nr 231/2012 av den 9 mars 2012 om fastställande av specifikationer för de livsmedelstillsatser som förtecknas i bilagorna II och III till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 (EUT L 83, 22.3.2012, s. 1).
14. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/32/EG av den 23 april 2009 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om extraktionsmedel vid framställning av livsmedel och livsmedelsingredienser (EUT L 141, 6.6.2009, s. 3).
15. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 470/2009 av den 6 maj 2009 om gemenskapsförfaranden för att fastställa gränsvärden för farmakologiskt verksamma ämnen i animaliska livsmedel samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 2377/90 och ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 (EUT L 152, 16.6.2009, s. 11).

"Animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel"

Export från Europeiska unionen till Schweiz och från Schweiz till Europeiska unionen

Handelsvillkor		Likvärdighet
Europeiska unionen (*)	Schweiz (*)	
(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse före den 31 december 2014.		
1. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati (EGT L 147, 31.5.2001, s. 1). 2. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 av den 21 oktober 2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (förordning om animaliska biprodukter) (EUT L 300, 14.11.2009, s. 1). 3. Kommissionens förordning (EU) nr 142/2011 av den 25 februari 2011 om genomförande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om genomförande av rådets direktiv 97/78/EG vad gäller vissa prover och produkter som enligt det direktivet är undantagna från veterinärkontroller vid gränsen (EUT L 54, 26.2.2011, s. 1).	1. Förordning av den 23 november 2005 om djurslakt och köttkontroll (OAbCV; RS 817.190). 2. Det federala inrikesministeriets förordning av den 23 november 2005 om hygien vid djurslakt (OHyAb; RS 817.190.1). 3. Epizootiförordningen av den 27 juni 1995 (OFE; RS 916.401). 4. Förordning av den 18 april 2007 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE; RS 916.443.10). 5. Förordning av den 25 maj 2011 om bortskaffande av animaliska biprodukter (OES-PA; RS 916.441.22).	Ja, på särskilda villkor.

Särskilda villkor

När det gäller import ska Schweiz tillämpa samma bestämmelser som i artiklarna 25–28 och 30–31 samt i bilagorna XIV och XV (intyg) i förordning (EU) nr 142/2011, i enlighet med artiklarna 41 och 42 i förordning (EG) nr 1069/2009.

Handel med kategori 1- och 2-material omfattas av artikel 48 i förordning (EG) nr 1069/2009.

Vid handel med kategori 3-material mellan Europeiska unionens medlemsstater och Schweiz ska sådana handelsdokument och hälsointyg som avses i kapitel III i bilaga VIII till förordning (EU) nr 142/2011 åtfölja produkterna i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 142/2011 samt artiklarna 21 och 48 i förordning (EG) nr 1069/2009.

I enlighet med avdelning II kapitel I avsnitt 2 i förordning (EG) nr 1069/2009 och med kapitel IV och bilaga IX i förordning (EU) nr 142/2011 ska Schweiz upprätta en förteckning över motsvarande inrättningar.

KAPITEL II

Andra sektorer än dem som behandlas i kapitel I

Export från Europeiska unionen till Schweiz och från Schweiz till Europeiska unionen

Denna export ska ske enligt de villkor som fastställts för handel inom unionen. Där så är lämpligt ska dock de behöriga myndigheterna utfärda ett intyg om att villkoren följs och detta intyg ska åtfölja det aktuella partiet.

Om det blir nödvändigt ska intygens utformning behandlas i gemensamma veterinärkommittén."

BILAGA VII

Tillägg 7 till bilaga 11 till jordbruksavtalet ska ersättas med följande:

"Tillägg 7

Behöriga myndigheter

DEL A

Schweiz

Befogenheter vad gäller hälsokontroller och veterinärmedicinska kontroller delas mellan de enskilda kantonernas tjänsteavdelningar och dem inom *l'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires*. Följande bestämmelser ska gälla:

- När det gäller export till Europeiska unionen ska kantonerna ansvara för kontroll av produktionsförhållanden och produktionskrav, inklusive lagstadgade inspektioner, och utfärdande av hälsointyg om att de fastställda veterinärmedicinska normerna och kraven är uppfyllda.
- *L'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires* ska ansvara för den övergripande samordningen, revision av inspektionssystemen och den lagstiftning som behövs för att säkerställa en enhetlig tillämpning av veterinärmedicinska normer och krav inom den schweiziska marknaden. Myndigheten ska även ansvara för importen av livsmedel av animaliskt ursprung och andra animaliska produkter från tredjeländer. Slutligen upprättar myndigheten exporttillstånd för animaliska biprodukter i kategorierna 1 och 2 till Europeiska unionen.

DEL B

Europeiska unionen

Tillsyn delas mellan de nationella myndigheterna i de enskilda medlemsstaterna i Europeiska unionen, och Europeiska kommissionen. Följande bestämmelser ska gälla:

- När det gäller export till Schweiz ansvarar Europeiska unionens medlemsstater för kontroll av produktionsförhållanden och produktionskrav, inklusive lagstadgade inspektioner, och utfärdande av hälsointyg om att de fastställda veterinärmedicinska normerna och kraven är uppfyllda.
- Europeiska kommissionen ska ansvara för den övergripande samordningen, revision av inspektionssystemen och den lagstiftning som behövs för att säkerställa en enhetlig tillämpning av veterinärmedicinska normer och krav inom den inre marknaden."

BILAGA VIII

Tillägg 10 till bilaga 11 till jordbruksavtalet ska ersättas med följande:

"Tillägg 10

Animaliska produkter: Gränskontroller och avgifter

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

A. LAGSTIFTNING (*)

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse före den 31 december 2014.

Europeiska unionen	Schweiz
1. Kommissionens beslut 2004/292/EG av den 30 mars 2004 om idrifttagande av Traces-systemet och om ändring av beslut 92/486/EEG (EUT L 94, 31.3.2004, s. 63).	1. Lagen om epizootier av den 1 juli 1966 (LFE; RS 916.40), särskilt artikel 57.
2. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1)	2. Förordning av den 18 april 2007 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE; RS 916.443.10).
	3. Förordning av den 27 augusti 2008 om import och transitering av animalieprodukter med flyg från tredjeländer (OITPA; RS 916.443.13).
	4. Det federala inrikesministeriets förordning av den 16 maj 2007 om kontroll av import och transitering av djur och animalieprodukter (förordning om OITE-kontroller) (RS 916.443.106).
	5. Förordning av den 30 oktober 1985 om de arvoden som uppbärs av l'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires (OSAV) (förordning om OSAV:s arvoden; RS 916.472).

B. GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

1. Kommissionen ska i samarbete med l'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires integrera Schweiz i Traces-systemet enligt kommissionens beslut 2004/292/EG.
2. Kommissionen ska i samarbete med l'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires integrera Schweiz i det system för snabb varning som föreskrivs i artikel 50 i förordning (EG) nr 178/2002, när det gäller bestämmelserna om avvisning av animaliska produkter vid gränsen.

Om ett parti, en container eller en last avisas av en behörig myndighet vid en schweizisk gränskontrollstation inom Europeiska unionen ska kommissionen omedelbart underrätta Schweiz.

Schweiz ska omedelbart underrätta kommissionen om varje avvisning, i samband med en direkt eller indirekt risk för människors hälsa, av ett parti, en container eller en last av livsmedel eller foder som görs av en behörig myndighet vid en schweizisk gränskontrollstation, och ska också respektera de regler om konfidentialitet som föreskrivs i artikel 52 i förordning (EG) nr 178/2002.

De särskilda åtgärderna i samband med Schweiz deltagande ska fastställas inom gemensamma veterinärkommittén.

KAPITEL II

Veterinärmedicinska kontroller som är tillämpliga i handeln mellan Europeiska unionens medlemsstater och Schweiz

A. LAGSTIFTNING (*)

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse före den 31 december 2014.

Veterinärkontroller i handeln mellan Europeiska unionens medlemsstater och Schweiz ska utföras i enlighet med följande bestämmelser:

Europeiska unionen	Schweiz
1. Rådets direktiv 89/608/EEG av den 21 november 1989 om ömsesidig hjälp mellan medlemsstaternas myndigheter och samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av lagstiftningen om veterinära frågor och avelsfrågor (EGT L 351, 2.12.1989, s. 34).	1. Lagen om epizootier av den 1 juli 1966 (LFE; RS 916.40), särskilt artikel 57.
2. Rådets direktiv 89/662/EEG av den 11 december 1989 om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden (EGT L 395, 30.12.1989, s. 13).	2. Förordning av den 18 april 2007 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE; RS 916.443.10).
3. Rådets direktiv 2002/99/EG av den 16 december 2002 om fastställande av djurhälsoregler för produktion, bearbetning, distribution och införsel av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel (EGT L 18, 23.1.2003, s. 11).	3. Förordning av den 27 augusti 2008 om import och transitering av animalieprodukter med flyg från tredje land (OITPA; RS 916.443.13).
	4. Det federala inrikesministeriets förordning av den 16 maj 2007 om kontroll av import och transitering av djur och animalieprodukter (förordning om OITEkontroller) (RS 916.443.106).
	5. Förordning av den 28 november 2014 om import, transitering och export av sällskapsdjur (OITE-AC; RS 916.443.14).
	6. Förordning av den 30 oktober 1985 om de arvoden som uppbärs av l'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires (OSAV) (förordning om OSAV:s arvoden; RS 916.472).

B. GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

I de fall som avses i artikel 8 i direktiv 89/662/EEG ska de behöriga myndigheterna på bestämmelseorten utan dröjsmål kontakta de behöriga myndigheterna på avsändningsorten. De ska vidta alla nödvändiga åtgärder och meddela den behöriga myndigheten på avsändningsorten och kommissionen vilka kontroller som utförts, vilka beslut som fattats och motiveringen för dessa.

Gemensamma veterinärkommittén ska ansvara för genomförandet av bestämmelserna i artiklarna 10, 11 och 16 i direktiv 89/608/EEG samt i artiklarna 9 och 16 i direktiv 89/662/EEG.

KAPITEL III

Veterinärkontroller vid import från tredjeländer

A. LAGSTIFTNING (*)

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess senaste lydelse.

Kontrollerna av import från tredjeländer ska utföras i enlighet med följande bestämmelser:

Europeiska unionen	Schweiz
1. Kommissionens förordning (EG) nr 136/2004 av den 22 januari 2004 om veterinärkontroller av produkter från tredje land vid gemenskapens gränskontrollstationer (EUT L 21, 28.1.2004, s. 11). 2. Kommissionens förordning (EG) nr 206/2009 av den 5 mars 2009 om införsel för personligt bruk till gemenskapen av produkter av animaliskt ursprung och om ändring av förordning (EG) nr 136/2004 (EUT L 77, 24.3.2009, s. 1). 3. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel (EUT L 139, 30.4.2004, s. 206). 4. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, 30.4.2004, s. 1). 5. Rådets direktiv 89/608/EEG av den 21 november 1989 om ömsesidig hjälp mellan medlemsstaternas myndigheter och samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av lagstiftningen om veterinära frågor och avelsfrågor (EGT L 351, 2.12.1989, s. 34). 6. Rådets direktiv 96/22/EG av den 29 april 1996 om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan samt av β-agonister vid animalieproduktion och om upphävande av direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 3). 7. Rådets direktiv 96/23/EG av den 29 april 1996 om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och restsubstanser av dessa i levande djur och i produkter framställda därav och om upphävande av direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 10). 8. Rådets direktiv 97/78/EG av den 18 december 1997 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredje land som förs in i gemenskapen (EGT L 24, 30.1.1998, s. 9). 9. Kommissionens beslut 2002/657/EG av den 12 augusti 2002 om genomförande av rådets direktiv 96/23/EG avseende analysmetoder och tolkning av resultat (EGT L 221, 17.8.2002, s. 8). 10. Rådets direktiv 2002/99/EG av den 16 december 2002 om fastställande av djurhälsoregler för produktion, bearbetning, distribution och införsel av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel (EGT L 18, 23.1.2003, s. 11). 11. Kommissionens beslut 2005/34/EG av den 11 januari 2005 om fastställande av harmoniserade standarder för bestämning av vissa restsubstanser i produkter av animaliskt ursprung som importerats från tredjeländer (EUT L 16, 20.1.2005, s. 61). 12. Kommissionens beslut 2007/275/EG av den 17 april 2007 om förteckningar över djur och produkter som ska undersökas vid gränskontrollstationer enligt rådets direktiv 91/496/EEG och 97/78/EG (EUT L 116, 4.5.2007, s. 9).	1. Lagen om epizootier av den 1 juli 1966 (LFE; RS 916.40), särskilt artikel 57. 2. Förordning av den 18 april 2007 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE; RS 916.443.10). 3. Förordning av den 27 augusti 2008 om import och transitering av animalieprodukter med flyg från tredje land (OITPA; RS 916.443.13). 4. Det federala inrikesministeriets förordning av den 16 maj 2007 om kontroll av import och transitering av djur och animalieprodukter (förordning om OITE-kontroller) (RS 916.443.106). 5. Förordning av den 28 november 2014 om import, transitering och export av sällskapsdjur (OITE-AC; RS 916.443.14). 6. Förordning av den 30 oktober 1985 om de arvoden som uppbärs av l'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires (OSAV) (förordning om OSAV:s arvoden; RS 916.472). 7. Lag av den 9 oktober 1992 om livsmedel (LDAI; RS 817.0). 8. Förordning av den 23 november 2005 om livsmedel och bruksföremål (ODAI-IOU; RS 817.02). 9. Förordning av den 23 november 2005 om genomförande av livsmedelslagstiftningen (RS 817.025.21). 10. Förordning från det federala inrikesministeriet av den 26 juni 1995 om främmande ämnen och komponenter i livsmedel (OSEC; RS 817.021.23).

B. GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER

1. För tillämpningen av artikel 6 i direktiv 97/78/EG ska Europeiska unionens medlemsstaters gränskontrollstationer för veterinärkontroller av animalieprodukter vara dem som anges i bilaga I till det ändrade beslutet 2009/821/EG.
2. För tillämpningen av artikel 6 i direktiv 97/78/EG ska följande gränskontrollstationer användas för Schweiz:

Namn	Traces-kod	Typ	Kontrollcentrum	Typ av godkännande
Zürichs flygplats	CHZRH4	A	Centrum 1 Centrum 2	NHC (*) HC(2) (*)
Genèves flygplats	CHGVA4	A	Centrum 2	HC(2), NHC (*)

(*) Referens till de kategorier som fastställs i beslut 2009/821/EG.

Gemensamma veterinärkommittén ska ansvara för senare ändringar av förteckningen över gränskontrollstationer, kontrollcentrum och typ av godkännande.

Gemensamma veterinärkommittén ska ansvara för inspektioner på platsen, särskilt med stöd av artikel 45 i förordning (EG) nr 882/2004 och artikel 57 i den schweiziska epizootilagen.

KAPITEL IV

Djurhälsovillkor och villkor för kontroll av handeln mellan Europeiska unionen och Schweiz

I sektorer med ömsesidigt erkännande av likvärdighet ska handel mellan Europeiska unionens medlemsstater och Schweiz med animaliska produkter ske på samma villkor som mellan Europeiska unionens medlemsstater. Dessa produkter åtföljs i förekommande fall av de hälsointyg som föreskrivs för handel mellan Europeiska unionens medlemsstater, eller som omfattas av denna bilaga och är tillgängliga i Traces-systemet.

För övriga sektorer ska de djurhälsovillkor som fastställs i kapitel II i tillägg 6 fortfarande vara tillämpliga.

KAPITEL V

Djurhälsovillkor och villkor för kontroll av import från tredjeländer

I. EUROPEISKA UNIONEN – LAGSTIFTNING (*)

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse före den 31 december 2014.

A. Regler för folkhälsa

1. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/32/EG av den 23 april 2009 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om extraktionsmedel vid framställning av livsmedel och livsmedelsingredienser (EUT L 141, 6.6.2009, s. 3).
2. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1334/2008 av den 16 december 2008 om aromer och vissa livsmedelsingredienser med aromgivande egenskaper för användning i och på livsmedel och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 1601/91, förordningarna (EG) nr 2232/96 och (EG) nr 110/2008 samt direktiv 2000/13/EG (EUT L 354, 31.12.2008, s. 34).
3. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 470/2009 av den 6 maj 2009 om gemenskapsförfaranden för att fastställa gränsvärden för farmakologiskt verksamma ämnen i animaliska livsmedel samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 2377/90 och ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 (EUT L 152, 16.6.2009, s. 11).

4. Rådets förordning (EEG) nr 315/93 av den 8 februari 1993 om fastställande av gemenskapsförfaranden för främmande ämnen i livsmedel (EGT L 37, 13.2.1993, s. 1).
5. Kommissionens direktiv 95/45/EG av den 26 juli 1995 om särskilda renhetskriterier för färgämnen som används i livsmedel (EUT L 226, 22.9.1995, s. 1).
6. Rådets direktiv 96/22/EG av den 29 april 1996 om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan samt av β -agonister vid animalieproduktion och om upphävande av direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 3).
7. Rådets direktiv 96/23/EG av den 29 april 1996 om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och restsubstanser av dessa i levande djur och i produkter framställda därav och om upphävande av direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG (EGT L 125, 23.5.1996, s. 10).
8. Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 872/2012 av den 1 oktober 2012 om antagande av den förteckning över aromämnen som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2232/96, om dess införande i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1334/2008 samt om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 1565/2000 och kommissionens beslut 1999/217/EG (EUT L 267, 2.10.2012, s. 1).
9. Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/2/EG av den 22 februari 1999 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar om livsmedel och livsmedelsingredienser som behandlats med joniserande strålning (EGT L 66, 13.3.1999, s. 16).
10. Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/3/EG av den 22 februari 1999 om upprättande av en gemenskapsförteckning över livsmedel och livsmedelsingredienser som behandlas med joniserande strålning (EGT L 66, 13.3.1999, s. 24).
11. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati (EGT L 147, 31.5.2001, s. 1).
12. Kommissionens beslut 2002/840/EG av den 23 oktober 2002 om antagande av förteckningen över godkända anläggningar för bestrålning av livsmedel i tredje land (EGT L 287, 25.10.2002, s. 40).
13. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2160/2003 av den 17 november 2003 om bekämpning av salmonella och vissa andra livsmedelsburna zoonotiska smittämnen (EUT L 325, 12.12.2003, s. 1).
14. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2065/2003 av den 10 november 2003 om rökaromer som används eller är avsedda att användas i eller på livsmedel (EUT L 309, 26.11.2003, s. 1).
15. Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/41/EG av den 21 april 2004 om upphävande av vissa direktiv om livsmedelshygien och hygienkrav för tillverkning och utsläppande på marknaden av vissa produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel och om ändring av rådets direktiv 89/662/EEG och 92/118/EEG samt rådets beslut 95/408/EG (EUT L 157, 30.4.2004, s. 33).
16. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung (EUT L 139, 30.4.2004, s. 55).
17. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel (EUT L 139, 30.4.2004, s. 206).
18. Kommissionens beslut 2005/34/EG av den 11 januari 2005 om fastställande av harmoniserade standarder för bestämning av vissa restsubstanter i produkter av animaliskt ursprung som importerats från tredjeländer (EUT L 16, 20.1.2005, s. 61).

19. Kommissionens förordning (EG) nr 401/2006 av den 23 februari 2006 om provtagnings- och analysmetoder för offentlig kontroll av halten av mykotoxiner i livsmedel (EUT L 70, 9.3.2006, s. 12).
20. Kommissionens förordning (EG) nr 1881/2006 av den 19 december 2006 om fastställande av gränsvärden för vissa främmande ämnen i livsmedel (EGT L 364, 20.12.2006, s. 5)
21. Kommissionens förordning (EU) nr 252/2012 av den 21 mars 2012 om provtagnings- och analysmetoder för offentlig kontroll av halter av dioxiner, dioxinlika PCB och icke-dioxinlika PCB i vissa livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1883/2006 (EUT L 84, 23.3.2012, s. 1).
22. Kommissionens förordning (EG) nr 333/2007 av den 28 mars 2007 om provtagnings- och analysmetoder för offentlig kontroll av halten av bly, kadmium, kvicksilver, oorganiskt tenn, 3-MCPD och polycykliska aromatiska kolväten i livsmedel (EUT L 88, 29.3.2007, s. 29).

B. Regler för djurhälsa

1. Rådets direktiv 92/118/EEG av den 17 december 1992 om djurhälso- och hygienkrav för handel inom gemenskapen med produkter, som inte omfattas av sådana krav i de särskilda gemenskapsbestämmelser som avses i bilaga A.I till direktiv 89/662/EEG och, i fråga om patogener, i direktiv 90/425/EEG, samt för import till gemenskapen av sådana produkter (EGT L 62, 15.3.1993, s. 49).
2. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati (EGT L 147, 31.5.2001, s. 1).
3. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 av den 21 oktober 2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (förordning om animaliska biprodukter) (EUT L 300, 14.11.2009, s. 1.).
4. Kommissionens förordning (EU) nr 142/2011 av den 25 februari 2011 om genomförande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om genomförande av rådets direktiv 97/78/EG vad gäller vissa prover och produkter som enligt det direktivet är undantagna från veterinärkontroller vid gränsen (EUT L 54, 26.2.2011, s. 1).
5. Rådets direktiv 2002/99/EG av den 16 december 2002 om fastställande av djurhälsoregler för produktion, bearbetning, distribution och införsel av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel (EGT L 18, 23.1.2003, s. 11).
6. Rådets direktiv 2006/88/EG av den 24 oktober 2006 om djurhälsokrav för djur och produkter från vattenbruk och om förebyggande och bekämpning av vissa sjukdomar hos vattenlevande djur (EUT L 328, 24.11.2006, s. 14).

C. Andra särskilda åtgärder (*)

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse före den 31 december 2014.

1. Interimsavtal om handel och tullunion mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken San Marino – Gemensam förklaring – Förklaring från gemenskapen (EGT L 359, 9.12.1992, s. 14)
2. Rådets och kommissionens beslut 94/1/EKSG, EG av den 13 december 1993 om ingående av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet mellan Europeiska gemenskaperna, deras medlemsstater och Finland, Island, Liechtenstein, Norge, Schweiz, Sverige och Österrike (EGT L 1, 3.1.1994, s. 1).

3. Rådets beslut 97/132/EG av den 17 december 1996 om ingående av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Nya Zeeland om sanitära åtgärder vad avser handeln med levande djur och animaliska produkter (EGT L 57, 26.2.1997, s. 4).
4. Rådets beslut 97/345/EG av den 17 februari 1997 om ingående av ett tilläggsprotokoll om veterinära frågor till avtalet genom skriftväxling mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Furstendömet Andorra (EGT L 148, 6.6.1997, s. 15).
5. Rådets beslut 98/258/EG av den 16 mars 1998 om ingående av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Amerikas förenta stater om sanitära åtgärder för att skydda människors och djurs hälsa vad avser handeln med levande djur och animaliska produkter (EGT L 118, 21.4.1998, s. 1).
6. Rådets beslut 98/504/EG av den 29 juni 1998 om ingående av interimsavtalet om handel och handelsrelaterade frågor mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Mexikos förenta stater, å andra sidan (EGT L 226, 13.8.1998, s. 24).
7. Rådets beslut 1999/201/EG av den 14 december 1998 om ingående av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Kanadas regering om sanitära åtgärder för att skydda människors och djurs hälsa vad avser handeln med levande djur och animaliska produkter (EGT L 71, 18.3.1999, s. 1).
8. Rådets beslut 1999/778/EG av den 15 november 1999 om ingående av ett tilläggsprotokoll om veterinära frågor till avtalet mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Danmarks regering och Färöarnas Landsstyre, å andra sidan (EGT L 305, 30.11.1999, s. 25).
9. Tilläggsprotokoll 1999/1130/EG om veterinära frågor till avtalet mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Danmarks regering och Färöarnas Landsstyre, å andra sidan (EGT L 305, 30.11.1999, s. 26).
10. Rådets beslut 2002/979/EG av den 18 november 2002 om undertecknande och provisorisk tillämpning av vissa bestämmelser i avtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Chile, å andra sidan (EGT L 352, 30.12.2002, s. 1).

2. Schweiz – lagstiftning (*)

(*) Hänvisningar till en rättsakt avser, om inte annat anges, rättsakten i dess lydelse före den 31 december 2014.

- A. Förordning av den 18 april 2007 om import, transitering och export av djur och av animalieprodukter (OITE; RS 916.443.10).
- B. Förordning av den 27 augusti 2008 om import och transitering av animalieprodukter med flyg från tredjeländer (OITPA; RS 916.443.13).

3. Genomförandebestämmelser

- A. *L'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires* ska samtidigt med Europeiska unionens medlemsstater tillämpa de importvillkor som fastställs i de rättsakter som avses i kapitel I i detta tillägg, tillämpningsföreskrifterna och de förteckningar över inrättningar från vilka importen i fråga är tillåten. Detta åtagande gäller för alla tillämpliga rättsakter, oberoende av när de antagits.

L'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires kan besluta om restriktivare åtgärder och kräva ytterligare garantier. Samråd ska ske inom gemensamma veterinärkommittén i syfte att finna lämpliga lösningar.

L'Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires och Europeiska unionens medlemsstater ska underrätta varandra om särskilda importvillkor som fastställs bilateralt, och som inte harmoniseras på unionsnivå.

- B. De gränskontrollstationer i medlemsstaterna i Europeiska unionen som avses i del B punkt 1 i kapitel III ska ansvara för kontrollerna vid import från tredjeländer avsedd för Schweiz, enligt del A i kapitel III i detta tillägg.
- C. De gränskontrollstationer i Schweiz som nämns i del B punkt 2 i kapitel III i detta tillägg ska ansvara för kontrollerna vid import från tredjeländer till Europeiska unionens medlemsstater, enligt del A i kapitel III i detta tillägg.
- D. I enlighet med bestämmelserna i förordningen av den 27 augusti 2008 om import och transitering av animalieprodukter med flyg från tredje land (OITPA; RS 916.443.13), ska Schweiziska edsförbundet fortfarande ha möjlighet att importera nötkött från nötkreatur som kan ha behandlats med tillväxtbefrämjande medel. Det ska vara förbjudet att exportera sådant kött till Europeiska unionen. Dessutom ska Schweiziska edsförbundet
- begränsa användningen av sådant kött till detaljhandelsförsäljning direkt till konsumenten med lämplig märkning,
 - begränsa införseln till schweiziska gränskontrollstationer,
 - upprätthålla ett lämpligt system för spårbarhet och kanalisering, för att förhindra att sådant kött senare förs in på Europeiska unionens medlemsstaters territorier,
 - en gång per år lägga fram en rapport till kommissionen om ursprung och bestämmelseorter för importen, samt en lägesrapport om kontrollerna av att ovanstående bestämmelser efterlevs,
 - om problem uppstår låta dessa bestämmelser granskas av gemensamma veterinärkommittén.

KAPITEL VI

Avgifter

1. Inga avgifter ska utkrävas för veterinärkontroller i handeln mellan Europeiska unionens medlemsstater och Schweiz.
2. För veterinärkontroller vid import från tredje land ska de schweiziska myndigheterna åta sig att utkräva de avgifter som är förbundna med de offentliga kontroller som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165, 30.4.2004, s. 1)."

BILAGA IX

Tillägg 11 till bilaga 11 till jordbruksavtalet ska ersättas med följande:

"Tillägg 11

Kontaktställen

I. För Europeiska unionens vidkommande:

Le Directeur

Affaires vétérinaires et internationales

Direction générale de la santé et de la sécurité alimentaire

Commission européenne

1049 Bruxelles Belgien

II. För Schweiziska edsförbundets vidkommande:

Le Directeur

Office fédéral de la sécurité alimentaire et des affaires vétérinaires

3003 Berne Schweiz"
